

Van Kastanjelaan naar Campus

Sporten en feesten met de Sportclub Nat.Lab. 1939 - 2004

Colofon

Teksten:

Hans Verbunt
Marianne Vincken

Foto's:

Archief Sportclub
Archief Nat.Lab. Journaal (Karen Mauve, Nelleke Tops)
Philips Company Archives

Layout:

Carolien Baudoin
Stagiaire AVDienst Nat.Lab.

Druk:

Drukkerij Snep B.V.

Uitgegeven ter gelegenheid van het 65-jarig bestaan van de
Sportclub Nat.Lab.,
Prof. Holstlaan 4,
5656 AA Eindhoven.
<http://nlww.natlab.research.philips.com:8085/sport>

©Sportclub Nat.Lab.

Alle rechten voorbehouden. Verveelvoudiging, geheel of
gedeeltelijk, is zonder schriftelijke toestemming van de
auteursrechthebbende niet toegestaan.

Voorwoord

Vanaf de eeuwwisseling zijn er op het Nat.Lab.-terrein aan de Prof. Holstlaan in Eindhoven grote veranderingen te constateren. Er komen meer afdelingen van Philips naar toe en ook bedrijven van buiten vinden een nieuwe domicilie op de High Tech Campus Eindhoven, zoals het terrein nu heet. Dat heeft tot gevolg dat het Nat.Lab. met al zijn 'eigenheden' steeds minder herkenbaar wordt als een eenheid. Was het lidmaatschap van de Sportclub vroeger echt alleen voorbehouden aan medewerkers en oud-medewerkers van het Nat.Lab., nu kan eenieder die op de campus werkt er lid van worden.

Die veranderingen en het 65-jarig bestaan van de Sportclub vormden de aanleiding om eens stil te staan bij de geschiedenis. En misschien is een reden daarvoor ook nog wel dat we bang waren dat het nu nog bestaande archief van de Sportclub, waar wij rijklijk uit geput hebben, ten onder zou gaan in het campusgeweld. En dat zou jammer zijn. Wij hebben er in ieder geval met veel plezier uren in rondgezocht en er in onze ogen leuke wetenswaardigheden uit gehaald. Daarbij hebben we niet het idee dat we de geschiedenis uitputtend hebben beschreven. Daarvoor was het archief weer te incompleet en niet georganiseerd genoeg en dus zullen er vast mensen zijn die een heleboel zaken missen, of vinden dat wij mis zitten bij de interpretatie van dingen die we gevonden hebben. Desalniettemin, hopen we dat u net zoveel plezier beleeft aan het lezen van dit boekje en het bekijken van de foto's als wij hadden bij het samenstellen ervan.

Eindhoven, februari 2005.

Hans Verbunt
Marianne Vincken

“Die academemen zaten maar te verdrogen”

De begintijd 1939-1970

“De vereniging was eigenlijk bedoeld om de laborant, de academicus eens wat aan het sporten te krijgen. Die mensen zaten maar te studeren, dingen uit te vinden en te verdrogen.” Zo verwoordt Ir. M. Jansen Gration zijn herinneringen aan de oprichting van de Sportclub in een interview met de Philips Koerier in 1979 ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan. Hij had eind van de jaren dertig van de vorige eeuw met een aantal anderen het initiatief genomen om de Sportclub op te richten. Zoals het wel vaker gaat als iemand een goed idee heeft, werd hij meteen tot voorzitter gebombardeerd en dat is hij bijna twintig jaar gebleven. Op 1 februari 1939 werd de Sportclub opgericht en tekende Holst, de oprichter van het Nat.Lab., de oprichtingsakte. Op dat moment werkten er in totaal 446 mensen op het Nat.Lab., waaronder 112 academici. “Maar,” gaat Jansen Gration in bovengenoemd interview verder: “De academemen hadden totaal geen belangstelling voor sport. Toen we met de portclub begonnen, waren het dan ook de mannen van de werkplaats die zich het eerst aanmeldden.”

Voor de Sportclub Nat.Lab. opgericht werd, was er wel al minstens één ploeg actief in de zomeravondcompetitie van

Gilles Holst, de eerste directeur van het Nat.Lab. tekent in 1939 de oprichtingsakte van de Sportclub.

de Philips Bedrijfssport-federatie waarin allerlei bedrijfs-onderdelen van Philips meededen.

Verder werd er druk gewandeld, gezwommen en gefietst, en dat alles gebeurde dus na de oprichting van de Sportclub Nat.Lab. onder die paraplu.

De voetbalploeg van het Nat.lab. die in 1938 aan het zomeravondvoetbal meedeed.

Maandblad

Heel erg veel is er uit die begintijd niet te achterhalen. Het eerste echte archiefstuk is de eerste uitgave van het maandblad dat de Sportclub in 1941 uitgaf. Helaas is het bij een paar nummers gebleven. ‘De bezetter’ verbood verder verschijnen. In de inleiding werd nog eens uit de doeken gedaan waarom de Sportclub in het leven geroepen was. Zelfs de oude Grieken, ‘wier geleerdheid zoo groot was ... lieten ons de marathon loop na’ werden erbij gesleept om de academici van de noodzaak van sport te overtuigen.

In dat eerste maandblad is er sprake van de volgende sporten: voetbal, wandelsport, wielersport, schaatsen – zeven Nat.lab.-ers hadden aan de jongste elfstedentocht meegedaan en allen de finish gehaald – en zwemmen. Daarnaast is vermeldenswaard dat er een soort vaardigheidsproef in het leven geroepen was:

250 meter zwemmen, 5 kilometer fietsen en 2 kilometer lopen, eigenlijk een soort voorloper van de huidige triatlon. Dit is later de Gehrelsvaardigheidsproef genoemd en de deelnemers kregen het Gehrels Sportdiploma uitgereikt. Gehrels was een van de mensen die bij de oprichting van de Sportclub betrokken was. Een markante persoonlijkheid die in 1943 wegens zijn werk in de ondergrondse werd opgepakt en in een concentratiekamp overleed. Er zijn in totaal vijf nummers verschenen van het maandblad voor het verboden werd.

* SPORTCLUB NAT-LAB. *

Rijkt het u erg logisch, dat we onder deze naam voetballen, zwemmen, fietsen en wandelen? Of zou het er o, deze naam een tegenstelling? Een tegenstelling, die we zelf al niet meer aanvullen, omdat we reeds gedurende eenige jaren deze naam voeren en op aandachtigen indruk alom otaas. Vraag welke indruk maakt deze naam op den buitenstaander, die voor het eerst met een in aanraking komt?

De naam Nat-Lab., als afkorting van Natuurkundig Laboratorium, vestigt de indruk van iets spechteligs en doet denken aan wetenschappelijke en technische bedrijven van ingewikkelde experimenten, evenals die een vreden, die het heilige lijk opgaan in de verhandeling van de apparatuur voor dit werk. Het toont achening van wet-klassen, met daarboven uit geleerden en ernstige gezichten, die de gewone visten op de inhoud van het Nat-Lab. En dan, deze naam gekoppeld aan het begrip "sport" of aan sportbeoefenaars, aan zweeters, voetballers, zwemmers, fietsers en wandelaars? Een en dezelfde combinatie iets goeds opwekken? Is dit iets nieuws anders dan een of in het in werkkijnde niet zoo onoverzichtbaar?

Men blik in het verleden heeft naar lozocht. De oude Grieken, wier geleerdheid zoo groot was, dat hun werken nog heden van deze bestudeerd worden. In een oud toevan de Marathonloop na. Slechter, in den naam, het nummer van geleerdheid en het nummer van lichamelijke prestatie! Men nam dit niet al te interlijck op. Ivenain als van Homerus bekend is, dat hij ooit de Marathonloop heeft gewonnen of zelfs daarvan heeft meegedaan, evenmin verwachtte we, dat de heldere van ons laboratorium ooit met de prijzen van onze vermaatschappingen, per fiets, te voet of in het water, gelijk een stralende. Maar er zit wel wat in. Het duurt voort de weerhold "Merid som in curpa sua". Z.v.w. Een goeide gaat in een goeide lichamen. Voor ons is dit goeide goeide woord in de naam Sportclub Nat-Lab. "

Onze Verrechten kunnen dan ook niet hoog genoeg gespannen zijn!

C.A.D.

***** BELANGRIJK *****
Benoemt allen de Vergadering van Sportclub Nat-Lab. op Maandagavond 5 Mei a.s. Vraag bijzonderezaken die blz. 2.

Het maandblad van de Sportclub dat in 1941 uitgegeven werd en later door 'de bezetter' verboden werd.

25 cent

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog is van de Sportclub niet veel bewaard gebleven. De deelname van Nat.Lab.-teams aan de zomeravondcompetitie ging wel gewoon door.

Een tweede poging tot het uitgeven van een maandblad werd in 1951 ondernomen. In de inleiding wordt vermeld dat, als Gehrels nog geleefd had, de Sportclub waarschijnlijk veel eerder weer op volle toeren gedraaid zou hebben en dat het herzeen sportblad ook veel eerder zijn weg naar de leden gevonden zou

hebben. In het blad is sprake van de volgende sporten: voetbal, handbal, wandelen, zwemmen, fietsen, vissen, biljarten en tafeltennis. Jansen Gratton die nog steeds voorzitter is op dat moment, eindigt de inleiding met: 'Enfin, het nieuwe eerste nummer is er, het tweede zal ook wel komen, enz. enz!!'

Het nummer eindigt met een oproep: 'Bent u nog geen lid der Nat.Lab. Sportclub? Dan niet langer gewacht; geeft U direct op als lid voor slechts 25 cent per maand. Sport houdt U fit en staalt Uw spieren.' Deze tweede serie maandbladen heeft drie jaargangen lang bestaan. In totaal zijn er 11 nummers verschenen. Gebrek aan kopij is waarschijnlijk de reden dat ook deze serie maandbladen stopte. In het laatste nummer wordt dit verwoord in onderstaand gedicht:

Sportclub Exit ?????

*Dit is de club, waar laboranten spelen,
Met bal en bat, met vistuig en met fiets.
Met werkelijk alles, totdat het gaat vervelen.
De start is hoopvol, maar het eindigt vaak met niets.
Men eist een sportblad, maar wil er niet voor schrijven
Liefst maandelijks, maar zelf heeft men geen tijd
Men klaagt, 'waar zou het nu weer blijven'?
En zelf is men nergens toe bereid !!!*

*Ook zijn er van die heren,
Wel splend voor Lab. Een,
Maar zich voor Twee generen
Och, och, waar moet dat heen.*

*Niet kankren en geen klachten
Niet zeuren, wees een vent!
Niet steeds op andren wachten,
Want anders is het end*

*Er was een club, waar laboranten speelden
Met bal en bat, met vistuig en met fiets.
Met werkelijk alles, totdat ze zich verveelden
De start was hoopvol, maar het eindigde met,
NIETS.*

Het Nat.Lab. elftal dat in 1947 meedeed met de zomeravondcompetitie.

De activiteiten in de jaren vijftig hadden voornamelijk een recreatief, sociaal doel en de sportieve prestatie stond wat meer op de achtergrond. Zo werden op zaterdagmiddagen oriëntatietochten te voet en op de fiets gehouden, werd er druk gekiend en gerikt en vond het jaarlijks Nat.Lab.-bal plaats.

Oriëntatietochten

Op zaterdagmiddag na het werk, want toen moest er nog 's zaterdagmorgens gewerkt worden, werden er bijna maandelijks wandelingen of fietstochten door de omgeving georganiseerd. De route voerde langs een aantal controleposten die voor een bepaalde tijd bereikt moesten worden. Op die controlepunten kreeg men stempels op een kaart en werd de tijd van aankomst genoteerd. Onderweg moesten er allerlei opdrachten uitgevoerd worden, die varieerden van het tellen van berkenstammen tot het maken van gedichten. Van de ritten uit 1952 is wat informatie bewaard gebleven.

In juni van dat jaar werd ene Van Zutphen de held van de tocht. Hij raakte al voor de eerste controle volkomen in de war, maar werd op het goede spoor geholpen door mevr. Lammers. Nog net op tijd kwam hij aan bij de tweede controlepost, met 32 minuten achterstand op de eersten. Hij heeft toen hollend een groot deel van het verdere parcours afgelegd. Door de tijden waarop hij de controleposten bereikte te beschouwen, berekende men een snelheid van 7 km/uur. Uiteindelijk kwam

hij nog 14 min te vroeg aan, dat wil zeggen voor sluitingstijd van de laatste controlepost. Dat hij erg in de war was, bleek uit het feit dat hij veertien berkenstammen telde waar er maar zes te zien waren. Uiteindelijk werd hij 22e van de 36 deelnemers in een tocht die door het echtpaar Van Speijk gewonnen werd.

Dat de controles belangrijk waren en zwaar meetelden, blijkt uit de uitslag waar op de voorlaatste plaats ene heer Opdenbuis geregistreerd staat, voorzien van de opmerking: 'Eerste binnen. Alle controles gemist.' Dat missen van controleposten leverde per stuk maar liefst 60 strafpunten op. Maar ook te vroeg of te laat arriveren leverden per minuut een strafpunt op. Wat nummer 36 fout gedaan heeft, is helaas niet meer te lezen. Als er deelnemers op dezelfde plaats eindigden, gaf een geheime tijdcontrole waarvan er altijd een aantal in het parcours opgenomen werden, uitsluitel over de volgorde waarin ze in de uitslag werden opgenomen.

Spreuken

Later dat jaar werd op 20 december nog een oriëntatietocht gehouden, waarbij een van de opdrachten was een spreuk te maken over de natuur die men onderweg tegenkwam.

*Mijn beste vriend, mijn beste buur
is en blijft moeder natuur*

*Deze zware tocht vol met mooie en moeilijke dingen heeft mij
respect voor de organisatie af doen dwingen*

(commentaar organisatie: wat een hielentikker!)

*Bezoekt het schone Valkenswaard
zijn bossen en venne zijn het waard*
(commentaar: belediging voor de organisatie, de tocht voerde niet door Valkenswaard)

*Wij voelen ons rijk
met voeten vol slijk*

*Een tocht vol ogen en haken
genoeg om de weg kwijt te raken*

In het archief zijn verder veel uitslagen te vinden van oriëntatietochten, die kennelijk een aantal malen per jaar gehouden werden. De uitslag van de herfstrit in 1952, waarbij 'rekening is gehouden met de gevraagde eikels' luidt: Van Glabbeek won met slechts 30 strafpunten, Mennen werd 46e met 216 strafpunten en twee man (van de Berk en Dingen) werden gediskwalificeerd omdat ze meer dan drie controles gemist hadden.

Jaarverslagen

Vanaf 1956 is er meer bewaard gebleven in het archief. Vanaf dat jaar is er steeds een jaarverslag gemaakt, een tekst die een soms dicht beschreven velletje of een getypt kantje besloeg. In dat jaarverslag passeerden alle activiteiten van het afgelopen jaar de revu. In 1956 trad Jansen Gratton na 17 jaar af als voorzitter en werd hij benoemd tot erevoorzitter. De al eerder genoemde J.G. van Glabbeek trad aan als voorzitter, H.J.L. Kramer werd secretaris.

8

*Prins-waldring
Moed'zig u te zie
om 20.12 uit in de
Koffie-
kanen
v.h.
Nat.
Lab*

*Zorg voor
waterdichte
schoenen!*

**Oriëntatie-
.. wandeltocht 20 Dec. a.s.**

*Tesamen met de Nat. historische-vereniging
heeft de Sportclub Nat. Lab. een oriëntatie-
wandeltocht georganiseerd over een
afstand van (naar keuze) 6½ of 8 km.
Vertrek vanaf de Raaijerhut (aan het
Leander-fielspad) om 14^uuur precies!*

—WIE—WINT—DE—HOOFDPRJS?
ECHTGENOTEN EN VERLOOPENEN ZUN WELKOM.
*Geef u te bekend' m'op'ia op h' 114 Eikemans.
VERZ. 1.12.1955*

Behalve een jaarverslag is er dan ook steeds een financieel jaaroverzicht bewaard gebleven. De meest opvallende posten zijn dan kauwgum en citroenen die bij elkaar fl. 34,25 gekost hebben. Bij navraag bleken dit versnaperingen te zijn die van Sportclubwege aan de deelnemers aan de zomeravondvoetbalcompetitie verstrekt werden om de dorst behalve binnen de lijnen ook binnen de perken te houden.

Ook is er vanaf dat jaar sprake van aparte publikatieborden die aan de Sportclub voorbehouden zijn. In deze tijd van emails en internet is het nauwelijks meer voor te stellen dat er in die tijd iemand gewapend met tien off-set blauwdrukken van bijvoorbeeld de agenda van de jaarvergadering de plekken afgang om die in afgesloten (om te voorkomen dat iemand er zijn fiets te koop aanbod) kastjes op te hangen. En dat alles in de baas zijn tijd natuurlijk!

Een vermeldenswaardige activiteit is de tafeltenniswedstrijd tegen Pope Venlo, die in een gelijk spel eindigde. 'Hoezeer evenwel de Popenaren profijt hadden getrokken van de hun aangeboden versnaperingen, bleek pas bij de hervatting van de wedstrijd in de tweede helft. Zij vochten als leeuwen en wisten na enige enerverende dubbels de vier puntjes achterstand geheel in te lopen en de eindstand op 20-20 te brengen'. (Uit het jaarverslag tafeltennis 1956).

Eenmaal per maand vindt er een contactavond in het paviljoen Brabantia van de Stichting Eindhovense Sportpark plaats. De Sportclub betaalt de Stichting daarvoor fl. 5,- per avond.

Bals

In de jaren vijftig werd ook jaarlijks een Nat.Lab.-bal gehouden. In 1956 vond dat op zaterdag 26 mei plaats in café Rozenstein. De dansmuziek werd verzorgd door 'De Tino's' onder leiding van de heer T. Eykemans. Het programma bestond, een sportclub waardig, onder andere uit wedstrijddansen. Gedurende de avond werden loten verkocht, vond de verloting van de prijzen, voornamelijk Philips-producten, plaats en tussendoor kon men ook nog 'gewoon' dansen. In die tijd moest de politie een dergelijke bijeenkomst nog expliciet goedkeuren. Of dat moest vanwege het late

sluitingsuur, –1 uur met een mogelijkheid tot verlenging (zo staat het echt in de brief aan de politie) tot 2 uur – of dat het de normale gang van zaken bij dergelijke bijeenkomsten was, is niet duidelijk. In ieder geval ging er een complete lijst met namen en adressen van de 121 deelnemers, waarvan er dertig vergezeld werden door hun echtgeno(o)t(e) naar de politie. Onder die 121 deelnemers waren 38 dames (meisjesvrouwen). Deze afspiegeling van dames en heren zal waarschijnlijk alleen voor het danslustige deel van de Nat.Lab-bevolking gelden. Het zal niet zo geweest zijn dat meer dan een derde van de Nat.Lab.-bevolking uit vrouwen bestond.

In het archief werd verder een merkwaardig bericht met betrekking tot het zomeravondvoetbal aangetroffen. De heer van G, werd 'wegens zich mengen in de leiding en onsportief gedrag van het veld gezonden.... Wij vertrouwen dat deze straf voor de heer van G aanleiding zal zijn zich in den vervolge niet meer in de leiding te mengen.'

Een jaar later in 1957 komt er in het financiële overzicht voor kauwgom en citroenen fl. 41,28 op begroting voor.

Voor het Nat.Lab-bal van 1958 stuurt Dhr. Haaijman, lid van de directie in die tijd, een handgeschreven briefje om zich te excuseren.

aan de secretaris:

Zeer geachte heer Kramer,

Vriendelijk dank ik U voor de uitnodiging om samen met mijn vrouw tegenwoordig te zijn op het bal van de Sportclub Nat.lab. Helaas ben ik de edele danskunst slechts in zo geringe mate meester dat een bal voor mij meer zware arbeid dan een genoegen is. Ik verzoek u dan ook mij te willen veronstschuldigen als ik van de toch zeer gewaarde uitnodiging niet zal kunnen aannemen.

Met vriendelijke groeten

Haaijman

Dan deden andere leden van de directie het wat minder persoonlijk. Ir. Rinia en Dr. J. Haantjes laten in respectievelijk 1958 en 1959 in het midden of ze wel of niet kunnen dansen. Dat blijkt althans niet uit door hun respectievelijke secretaresses getypte memo's waarin ze mededelen dat ze 'helaas' verhinderd zijn.

Jaarverslagen

In 1958 zijn er 19 leden aanwezig op de algemene leden-vergadering, een aantal dat door de jaren heen een normaal aantal is bij dergelijke bijeenkomsten. Ook later, als ze in de Boerderij plaatsvinden, en er in de pauze een pilsje geschonken wordt, zal dat aantal slechts zelden overtroffen worden.

Uit het jaarverslag van 1962 bleek het volgende. De Sportclub telt dan 181 leden. De rikavonden: '... waren gezellig verlopen en de opkomst was goed te noemen. De voetbalwedstrijden op televisie noopten welliswaar de organisatoren regelmatig de clubavond te verzetten, maar eens per maand werd er gekaart. De leden waren uiterst tevreden over de dagprijzen terwijl het competitie-element ook aanwezig was...'

Een ander avondvullende activiteit was het kienen: '... het drukst bezette programmaonderdeel. Ondanks de kou en de wegens het slechte weer reeds eerder uitgestelde avond, waardoor de avond te laat in het seizoen gehouden werd, waren weer ruim 85 mensen aanwezig. De avond was bijzonder gezellig, den kienleider bijzonder bekwam en de prijzen waren van dien aard dat het de bevrediging van alle aanwezigen had...'

Het vissen in 1962: '...Na enige uren gevist te hebben werd er in visserslatijn nog eens nagepraat in het cafetje bij de brug waar ook de prijsuitreiking plaatsvond...'

Ook handbal is van de partij in dat jaar: '... Wegens te weinig belangstelling heeft dit jaar geen dameselftal aan de competitie deelgenomen. De heren daarentegen waren met een goed elftal afgevaardigd. Zij wisten dan ook na vele spannende wedstrijden beslag te leggen op de fel begeerde ontspannings wisselbeker...' Door dit behaalde kampioenschap kwamen de heren in aanmerking voor een bustocht georganiseerd door het ontspanningsfonds.

En voetbal is de constante aanwezige sport in alle jaarverslagen: '... veel belangstelling voor de zomeravondcompetitie. Weer ruim veertig leden meldden zich aan. En alhoewel er geen grote prestaties zijn gemaakt, zowel het A- als het B-elftal eindigden in de middenmoot, werd er aardig gevoetbald en was de geest heel goed te noemen...'

Een interessant briefje in het archief betreft de HH leiders van de voetbalcompetitie: het is verboden gesprekken per telefoon te voeren gedurende de werktijden. Alleen in hoogste uitzondering mag hiervan worden afgeweken.

Bestuur Sportclub Nat.Lab. door de jaren heen.

van 1939 tot heden

De Sportclub Nat.Lab. bestaat uit een aantal afdelingen, secties genaamd, die allemaal een eigen bestuur hebben. Daarboven is er een overkoepelend hoofdbestuur dat bestaat uit een voorzitter, die ook voorzitter van de Sportclub is, een secretaris en een penningmeester. Deze drie functies hebben allemaal een vervanger en verder is er nog een bestuurslid dat verantwoordelijk is voor de materialen. Het hoofdbestuur bestaat dus uit zeven leden. Het zou wat ver voeren om over al die mensen die in de 65 jaar dat de Sportclub bestaat, leiding gegeven hebben aan het hoofdbestuur of een sectiebestuur of zitting genomen hebben in een van beide, iets te vertellen. Maar met elkaar hebben zij de Sportclub gemaakt tot wat die was en is. Door hun inspanningen hebben ze voor anderen het klimaat gecreëerd waarin men kon sporten en zich kon ontspannen.

Een uitzondering voor enkelen die zich bijzonder hebben onderscheiden is hier echter op zijn plaats. Allereerst is daar de eerste voorzitter Ir... Jansen Gratton die de Sportclub zo'n zestien jaar heeft geleid en bij zijn afscheid tot 'ere-voorzitter' werd benoemd. Deze titel werd ook verleend aan Jef van Gestel die ruim 25 jaar voorzitter was. Michel Kunnen die eveneens 25 jaar in het bestuur zat en zowel secretaris als penningmeester is geweest en Ad Moons die de Sportclub op velerlei terrein heeft gediend, kregen beiden de titel 'lid van verdienste'. Verder werd de titel 'erelid' verleend aan Hans Verbunt, 25 jaar secretaris, en aan Jan van de Werf die ruim 10 jaar voorzitter was.

1939

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: Hr. Cornelisen
penningmeester: Hr. Swinkels

1940

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: Hr. Cornelisen
penningmeester: Hr. Swinkels

1941

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: Hr. Bosmans
penningmeester: Hr. Swinkels

1942-1950

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: ?
penningmeester: ?

1951

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: Ch. v. d. Nieuwenhof
penningmeester: P. v. Rooy

1952

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: P.C. v. Hemme
penningmeester: P. v. Rooy

1953

voorzitter: Ir. Jansen-Gratton
secretaris: P.C. v. Hemme
penningmeester: P. v. Rooy

1956

voorzitter: J. v. Glabbeek
secretaris: H. Kramer
penningmeester: P. v. Rooy

1957

voorzitter: J. v. Glabbeek
secretaris: H. Kramer
penningmeester: P. v. Rooy

Ir. Martinus Jansen Gratton, voorzitter van 1939 tot 1955.

1958

voorzitter: J. v. Glabbeek
secretaris: H. Kramer
penningmeester: P. v. Rooy

1959

voorzitter: J. v. Glabbeek
secretaris: H. Kramer
penningmeester: P. v. Rooy

1960

voorzitter: J. v. Glabbeek
secretaris: J. v. Gestel
penningmeester: P. v. Rooy

1964

voorzitter: C. v. Es
secretaris: J. v. Gestel
penningmeester: W. Overberg

1965

voorzitter: C. v. Es
secretaris: J. v. Gestel
penningmeester: W. Overberg

1966

voorzitter: C. v. Es
secretaris: J. v. Gestel
penningmeester: W. Overberg

Jef van Gestel, 25 jaar lang voorzitter.

Hans Verbunt, 25 jaar secretaris.

1967

voorzitter: C. v. Es
secretaris: J. v. Gestel
penningmeester: W. Overberg

1968

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: M. Kunnen
penningmeester: W. Overberg

1969

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: M. Kunnen
penningmeester: W. Overberg

1970

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: M. Kunnen
penningmeester: W. Overberg

1971

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: M. Kunnen
penningmeester: W. Overberg

1972

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. v. Laren
penningmeester: M. Kunnen

1973

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: A. Moons
penningmeester: M. Kunnen

1974

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: A. Moons
penningmeester: M. Kunnen

1975

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: A. Moons
penningmeester: M. Kunnen

1976

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1977

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Wijers
penningmeester: M. Kunnen

1978

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1979

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1980

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1981

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1982

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: A. Moons

1983

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1984

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1985

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1986

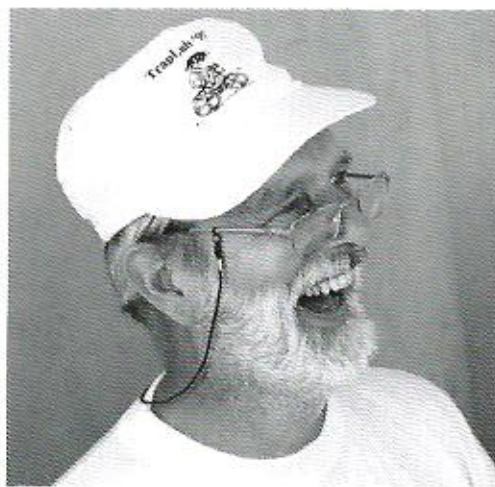
voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1987

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

1988

voorzitter: J. v. Gestel
secretaris: J. Verbunt
penningmeester: M. Kunnen

Jan van de Werf, voorzitter tot 2004.

1989

voorzitter: H. Veenvliet
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: M. Kunnen

1990

voorzitter: H. Veenvliet
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: M. Kunnen

1991

voorzitter: H. Veenvliet
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1992

voorzitter: H. Veenvliet
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1993

voorzitter: J. v. d. Werf (a.i.)
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1994

voorzitter: J. v. d. Werf (a.i.)
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1995

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1996

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: J. Verbunt
 penningmeester: J. Rijpers

1997

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

1998

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

1999

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

2000

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

2001

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

2002

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

2003

voorzitter: J. v. d. Werf
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

2004

voorzitter: H. Arends
 secretaris: H. Cornelissen
 penningmeester: J. Rijpers

Het bestuur in het jubileumjaar 2004 als de Sportclub 65 jaar bestaat. Van links naar rechts: Gemma Haenen, Dirk Dragstra, Ronald van Rijn, Hugo Cornelissen, Harrie Arends, Frank Wouters en Jan Rijpers. De persoon rechtsboven is Leon Stofmeel en hij behoort niet tot het bestuur.

Hoe meer zielen, hoe meer vreugd

Aantal leden gedurende het 65-jarig bestaan van de Sportclub Nat.Lab.

Kort na de oprichting van de Sportclub in 1939 was het aantal leden minder dan honderd en dat bleef vele jaren zo. Toen het Nat.Lab. in 1960 naar Waalre verhuisde, bleef het aantal leden in Waalre laag omdat de werkplaatsen aanvankelijk in Strijp achterbleven. Zo bedroeg in 1968 het aantal leden in Strijp 100 en in Waalre 60. Echter na de aanleg en opening van het voetbalveld in 1969 waaraan een grote ledenwerfactie was verbonden, groeide het ledental snel. In de zomer van 1969 waren er al vijfhonderd en eind 1969, zelfs achthonderd leden. Die achthonderd waren als volgt verdeeld: tweehonderd 'handarbeiders', driehonderd 'beambten' en driehonderd 'hogere beambten'. In 1974 was dat aantal nog verder gegroeid en in 1975 werd het duizendste lid (Jacques Hezemans) ingeschreven. De grote evenementen in de jaren tachtig deed het ledental groeien tot boven de 1300 in 1988. Daarna zorgde 'Centurion' (een bezuinigingsoperatie binnen Philips rond 1990 waarmee veel ontslagen gepaard gingen) dat het aantal Sportclub-leden weer afnam. Er verschenen later zelfs oproepen in het Nat.Lab. Journaal waarin sporters werden opgeroepen om bepaalde secties te komen versterken, zover was het ledental daarvan inmiddels teruggelopen. Op dit moment (2004) telt de Sportclub zo'n 750 leden waarvan de sectie 'fitness' het grootste deel voor haar rekening neemt. Deze sectie is opgericht op verzoek van de directie van het Nat.Lab. Naar aanleiding van de opkomende problemen had Martin Schuurmans, de toenmalige Nat.Lab.-directeur, namelijk een fitnesscentrum ingericht in de oude kantine van gebouw WA. Het idee was om medewerkers te stimuleren om ook tijdens werktijd meer te bewegen om zo de RSI-problemen te voorkomen.

Bij de inschrijving van het 1000ste lid in 1975 verscheen onderstaand artikel in de Philips Koerier.

SPORTCLUB NATLAB HEEFT 1000 LEDEN.

De Sportclub Natuurkundig Laboratorium heeft de mijlpaal van duizend leden bereikt. Het was Jacques Hezemans, de nieuwste aanwinst van de in de interne voetbalcompetitie uitkomende ploeg "Electronics".

Kort voordat het elftal tegen "F.C. Oplichters" in het veld kwam werd Hezemans met enig ceremonieel de rijen van de Sportclub binnengebaald. Voorzitter J.v.Gestel overhandigde hem een cadeautje en zijn vrouw een bos bloemen. Ere-voorzitter ir. M.Jansen Gratton herinnerde in een kort toespraakje nog even aan de moeilijke beginperiode, waarin het werven van leden aanmerkelijk meer problemen opleverde dan tegenwoordig.

De heer Jansen Gratton kan het weten, want hij is de man die 36 jaar geleden het initiatief tot de oprichting van de Sportclub nam. Zoals meer gebeurt met mensen die een goed idee hebben, werd hij direct maar tot voorzitter gebombardéerd. Het werd een schuchter begin met een ledental dat aanvankelijk tussen de honderd en de tweehonderd bleef steken en met als activiteiten handbal en voetbal. Het doel was om "de sportbeoefening in betere banen te leiden", maar dat moest wel van een totale jaarlijkse contributieopbrengst van 167 gulden en 28 cent.

Het bestuur ging er, ondanks het feit dat de researchmensen niet stonden te dringen om zich massaal op te geven, enthousiast tegenaan. Naast voetbal en handbal kwamen vissen, zwemmen, wandelen, wielervedstrijden en oriëntatietochten per fiets. De oorlog deed aan al deze activiteiten geen goed. Ze verdwenen op een gegeven ogenblik geruisloos en kwamen na de bevrijding op voetbal, handbal en vissen na niet meer terug.

De grote vlucht kwam in 1969 toen de club de beschikking kreeg over een eigen sportterrein. Dit werd geopend door de beschermbeër van de club, prof.dr. H.B.G. Casimir, oud-lid van de Raad van Bestuur. Het ledental liep snel op tot rond achthonderd, hetgeen werd veroorzaakt door de nieuwe sportmogelijkheden volleybal, zaalvoetbal, schaatsen, tafeltennis, tennis, trimmen, maar vooral door de interne voetbalcompetitie. Momenteel komen in deze competitie al 26 elftallen uit. Het is daarom niet zo verwonderlijk dat het duizendste lid juist in deze groep is ingeschreven.

De Sportclub, die zich ten doel stelt door middel van de sport de communicatie tussen de afdelingen te verbeteren en die zijn leden steeds voorhoudt dat niet de prestaties maar het plezier en de ontspanning tellen, gaat de toekomst niet alleen met vertrouwen maar ook met een aantal plannen tegemoet. Twee zaken springen er daarbij uit en wel het veertigjarig bestaan over vier jaar en de wens om een eigen sporthal, dan wel sportzaal te bezitten. Voor het jubileum denkt men aan een groots sportgebeuren voor alle medewerkers en hun gezinsleden. Wat de sportzaal betreft staan de grotere mogelijkheden die de zaalsporten dan krijgen voorop.

Een plan voor de naaste toekomst is nog het stimuleren van sportwedstrijden tegen Philips laboratoria in ons eigen land, Duitsland, Frankrijk, Engeland enzovoort. Het bestuur denkt verder nog aan de mogelijkheid om het facet ontspanning door middel van cabaret, muziek en toneel aan te pakken. Nieuwe taken dus voor het actieve bestuur, waarin secretaris Ad Moons een belangrijke motor is, die op zijn beurt weer kan rekenen op de weliswaar achter de schermen werkende, maar toch alom aanwezige beheerder van de 'boerderij' Simon Wijn. De Sportclub zal er wel bij varen.

Gezien het grote aantal leden dat de Sportclub telt, is het teleurstellend dat de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de Sportclub toch maar door maximaal 25 leden bezocht wordt. Een deel daarvan zijn de vertegenwoordigers van de secties. Een oud-voorzitter opende dan ook steevast deze vergadering met de opmerking dat zo'n 1200 leden hadden verzuimd af te melden. Zelfs na de aankondiging dat er gratis koffie en koek werd verstrekt, kwamen er niet meer mensen op af. Daarna merkte hij op dat het vertrouwen in het bestuur kennelijk zo groot was dat een bezoek aan deze vergadering achterwege kon blijven.

Sfeerbeeld van de Algemene Ledenvergadering 2001 in De Boerderij. Het bestuur, onder de aanwezige leden in 2001.

Ondanks gratis koffie, koek en bier bleef de opkomst gering. De belangrijkste punten van discussie waren de prijzen van de consumpties in de boerderij.

Over pecunia en verdeelsleutels

Contributie

Toen de Sportclub in 1975 zijn duizendste lid begroette werd de eerste voorzitter ir. Jansen Gratton geïnterviewd door de Philips Koerier (zie ook bladzijde 14). Bij die gelegenheid merkte hij op dat de contributieopbrengst in het eerste jaar 167 gulden en 28 cent bedroeg. Daarmee moest het bestuur 'de sportbeoefening in betere banen leiden'. Wat hiermee precies bedoeld werd vertelt de geschiedenis niet.

In 1941 werd de contributie vastgesteld op 15 cent per maand of fl. 2,- per jaar. Begin jaren vijftig werd de bijdrage 25 cent per maand. Dit bedrag bleef jaren zo en pas op de jaarvergadering van 1973 werd de contributie verhoogd van 25 cent naar 35 cent per maand, dit om een nadelig saldo van fl. 489,64 in het jaar daarna weg te kunnen werken.

Verdubbeling

Op de jaarvergadering van 1975 was er alweer een verhoging en wel tot 50 cent per maand en in 1980 was er zelfs sprake van een verdubbeling naar 1 gulden per maand.

Eind jaren tachtig als de Sportclub zijn grootste ledental bereikt vinden we op de begroting een bedrag aan inkomsten van fl. 17.329,75, een grote verandering ten opzichte van de fl. 167,28 uit 1941.

Een grote verandering vinden we ook terug in de manier waarop de contributie geïnd werd. Aanvankelijk werd de contributie door de penningmeester opgehaald. Het ledental was nog laag en de leden van de Sportclub hadden hun werkplekken allemaal dicht bij elkaar in de buurt. Na de verhuizing naar het Nat.Lab.-terrein in (toen nog) Waalre werd deze werkwijze lastig en vooral tijdrovend. Men bedacht daarom een nieuwe procedure waarbij de leden jaarlijks werd verzocht

de contributie op een vast adres te komen betalen. Vanaf 1969 wordt de contributie via de CIA (Centrale Inkomens Administratie) of een bank/giro-machtiging ingehouden. Dat dit alles niet altijd vlekkeloos verliep getuigt een brief van een van de leden gericht aan de secretaris van de Sportclub:

31-01-1979

Geachte Heer,

November 1973 heb ik het Nat.Lab. verlaten om medewerker te worden van de HIG Science & Instruments. Op dat tijdstip was ik lid van de Sportclub Nat.Lab. De contacten tussen mij en bovengenoemde club liepen uitsluitend, doch zeer regelmatig, via de salarisadministratie.

Aan deze regelmaat kwam na november 1979 geen einde, ondanks het feit dat ik u inmiddels zeker drie keer daartoe mondeling verzocht. Slechts na het laatste verzoek was er een hoopgevende onregelmatigheid in de vorm van een dubbele inhouding, doch direct daarna herstelde zich de oude toestand. Derhalve verzoek ik u nogmaals mij uit het ledenbestand van uw sportclub te verwijderen. Tenslotte dring ik er bij u op aan om bovengenoemde handeling snel uit te voeren aangezien ik op 28 april 1997 de pensioengerechtigde leeftijd bereik. Er zouden zich dan weer ongewilde complicaties kunnen voordoen omdat de salarisbetaling dan van de salarisadministratie overgaat naar het Philips Pensioenfonds.

Hopende op een snelle afhandeling, teken ik met vriendelijke sportgroeten.

Daar er geen verdere correspondentie in de verslagen van de Sportclub over deze zaak is te vinden, mogen we aannemen dat een en ander inmiddels tot tevredenheid van de brievenschrijver is geregeld. Het kan ook zijn dat het betreffende lid de moed heeft opgegeven.

Verdeelsleutel

Om de inkomsten uit contributies en het verhuren van De Boerderij eerlijk over de verschillende sportsecties te kunnen verdelen werd in 1974 een commissie benoemd die hierover moest gaan nadenken. Deze commissie krijgt de fraaie naam 'commissie verdeelsleutel'.

Op de jaarvergadering van 1974 presenteerde deze commissie een voorstel dat werd aangenomen. Het bijzondere van dit voorstel is dat het tot op heden zonder wijzigingen wordt gehanteerd.

De belangrijkste punten uit het voorstel zijn:

1. Hoe duurder de sportsectie (hoe hoger de kosten per lid) hoe hoger de eigen bijdrage, dat wil dus zeggen dat de Sportclub de duurdere sporten niet onbegrensd sponsorde;
2. Om het gebruik van de accommodaties die op het Nat. Lab.-terrein aanwezig waren (vijver, sportveld, zolder van de boerderij en dergelijke) te bevorderen, worden daarvoor geen (fictieve) huurkosten opgevoerd.

Verder bepaalt het bestuur van de Sportclub jaarlijks wat de maximale vergoeding per lid kan worden. Deze wordt namelijk bepaald door de financiële situatie.

Ploeg maakt plaats voor ploeg

De geschiedenis van de boerderij van 1939 tot heden

Voordat het Nat.Lab. op de huidige plaats werd gebouwd stond daar een aantal boerderijen. Ze zijn, op één na, allemaal verdwenen. Toch heeft het niet veel gescheeld of die ene, die voor de Sportclub zo'n bijzondere betekenis heeft, was er ook niet meer geweest. Immers, op de eerste plannen van de campus die eind jaren negentig het licht zagen, werd rekening gehouden met sloop van deze laatste boerderij. Gelukkig is het zover niet gekomen.

'De Boerderij' is een begrip dat iedere Nat.Lab.-medewerker kent. Menig jubileum, afscheid, verjaardag en niet te vergeten sportsucces werd er gevierd. Hopelijk zal de inmiddels verbouwde boerderij de komende jaren deze rol nog blijven spelen.

18

Geschiedenis

Wat weten we van de geschiedenis van de Boerderij? De boerderij werd oorspronkelijk in 1873 gebouwd. De eerste eigenaren waren Leopold Franciscus Kelen en zijn vrouw. Het perceel besloeg toen 5,9 are en de achterliggende tuin 21 are.

Zo zag 'de Boerderij' eruit in 1956 voordat het Nat.Lab. werd gebouwd.

De truggen waarin de sporters zich aanvankelijk wasten.

Begin 1900 werd de boerderij verkocht aan de linnenfabrikant Franciscus Lambertus van Dissel. Uit de gegevens van de onroerendgoedbelasting blijkt dat er dan op het perceel een schuur, een stal en een schop (klein schuurtje) zijn bijgebouwd. De tuin staat als bouwland beschreven.

In 1913 wordt de stichting Eindhovense woningbouw 'Thuis Best' eigenaresse en verhuurt de boerderij. In 1958 worden de boerderij en de grond aan Philips verkocht.

Na aanvankelijk dienst te hebben gedaan als verblijf voor proefdieren en daarna als onderkomen voor de Nat.Lab.-tuindienst, werd het vroegere woongedeelte (de huidige bar) in 1969, na een grondige opknappbeurt, door de Sportclub in gebruik genomen. Dit viel samen met de feestelijke opening

van het aangelegde voetbalveld door prof. Dr. H.Casimir, beschermheer van de Sportclub. Het stalgedeelte bleef nog lange tijd dienst doen als opslag voor de tuindienst.

Voor de sporters, die gebruik maakten van de faciliteiten die de Boerderij bood, was het in die tijd behelpen. Geen douches, geen warm water en... geen bar! Een paar oude schoolbanken om je kleren op te leggen en een zinken trog met wat kraantjes om je na afloop van de wedstrijd te wassen, dat was alles. Simon Wijn (een Nat.Lab.-medewerker) en zijn vrouw beheerden na werktijd deze faciliteiten en zorgden ervoor dat kinderen die naar het sporten kwamen kijken van snoep werden voorzien.

In het midden van de jaren zeventig ontstonden er plannen om het geheel beter geschikt te maken voor de sporters. De sectie tafeltennis speelde daarbij een belangrijke rol. Die sectie was ondergebracht in een bouwkeet die moest verdwijnen en zocht vervangende ruimte. De Boerderij zou een mogelijkheid zijn.

Dankzij de inspanningen van Jef van Gestel, de voorzitter in die jaren, en met de medewerking van oud-directeur Dr. Eddie de Haan ontstond een ambitieus plan om de Boerderij te verbouwen. Er zouden kleedkamers, douches, een tafeltenniszolder en een heuse bar in moeten komen. Echter, voor het zover was moest er eerst het een en ander worden gesloopt. Dat was een klus voor de leden van de Sportclub. Daarna is de bouw door 'professionals' ter hand genomen. Ook de Philipsafdeling Recreatie en niet te vergeten enthousiaste leden droegen hun steentje bij.

Het echtpaar Wijn, de eerste beheerders van de Boerderij.

'De Boerderij' in een sneeuwlandschap gezien vanaf de overkant van de vijver.

In 1979, bij het veertigjarig bestaan van de Sportclub, kon een prachtig onderkomen in gebruik worden genomen. Een onderkomen dat bij iedere Nat.Lab.-medewerker bekend staat als 'De Boerderij'.

Wijn

In de Boerderij heeft jarenlang een foto van het echtpaar Wijn gehangen. Veel bezoekers van de Boerderij dachten daarom dat dit de vroegere bewoners waren. Hoewel ze er wel vaak waren, was dit niet zo. De heer Wijn (Simon voor de sporters) was een oud medewerker van het Nat.Lab. en heeft vele jaren in de bibliotheek gewerkt. De Sportclubleden kenden Simon echter voornamelijk als de beheerder van de Boerderij. Vanaf het begin was hij er iedere avond dat er werd gevoetbald. Samen met zijn vrouw regelde hij de uitgave en inname van de shirts. De kinderen die naar het voetbal kwamen kijken kregen altijd een gratis snoepje van hen en dat wisten ze. Vandaar dat er toen vaak moeders met kinderen naar het voetbal kwamen kijken. Toen er een voetbaltoernooi georganiseerd werd, lag het ook erg voor de hand om dat het Simon Wijntoernooi te noemen. Dit is later overgegaan in het toernooi om de Directiecup. Simon werd ernstig ziek in 1979 en toen in juli 1980 zijn vrouw ook nog vrij onverwacht overleed, werd zijn toestand

snel slechter. In september van dat jaar hebben we afscheid van hem genomen. Hij liet de Sportclub een schilderij van de Boerderij na, dat nog lang in de boerderij heeft gehangen.

De directie beloofde in 1979 dat de Boerderij voor een periode van 99 jaar beschikbaar zou zijn voor de Sportclub Nat.Lab. De plannen voor de campus gingen tot verbijstering van velen aan deze toezegging voorbij. In deze plannen was er geen plaats meer voor de Boerderij en op de eerste tekeningen is de Boerderij verdwenen. Gelukkig is met inspanning van velen deze fout hersteld en is er zelfs een ambitieus plan ontwikkeld

en inmiddels ook gerealiseerd om voor de Boerderij een nieuwe functie te vinden, waarin de campus en de Sportclub beide gebruik zouden kunnen maken van de faciliteiten. De oude kleedkamers zijn veranderd in een moderne conferentiezaal en het cafégedeelte heeft een vernieuwing ondergaan. In de zomer loopt men vanuit de conferentiezaal door de tuindeuren het terras op dat omgeven wordt door oude eikenbomen. Het is te hopen dat een stukje historisch Brabant temidden van een 'hightech' omgeving nog vele jaren een ontmoetingspunt voor de Sportclub en de campusmedewerkers mag zijn.

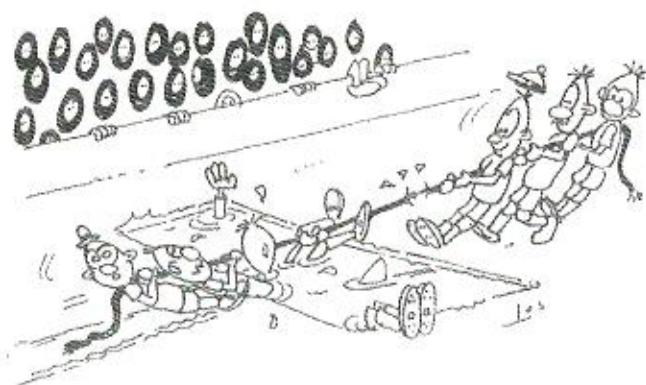
Een onderscheiding voor bijzondere verdienste

De Tummers-trofee

In 1982 gaat Ir. Leo Tummers, adjunctdirecteur van het Nat.Lab. en verantwoordelijk voor 'de diensten', met pensioen. Hij laat een fraaie trofee ontwerpen die hij aan de Sportclub schenkt. Aanvankelijk wordt er met een jaarlijkse touwtrekwedstrijd om deze wisseltrofee gestreden. Een fraaie tekening van 23 mei 1984 laat zien hoe de wedstrijden onder de aandacht van de Nat.Lab.-bevolking werd gebracht. Vanaf 1987 wordt de trofee jaarlijks toegekend aan een persoon, een groep of een sectie die zich voor de Sportclub op bijzondere wijze heeft onderscheiden. Die eer komt in 1988 voor het eerst toe aan Hans Venis, een helaas veel te vroeg (2000) overleden bestuurslid. De jaren daarna wordt de trofee uitgereikt aan:

Ir. Tummers reikt in 1991 de door hem ingestelde trofee uit aan Jef Verhagen.

- 1988 Hans Venis
- 1989 Wil Streun (trimmen)
- 1990 Ad Valks (vissen)
- 1991 Jef Verhagen (voetbal)
- 1992 Michel Kunnen (bestuur)
- 1994 Jac Hesemans (voetbal)
- 1995 Sectie vissen (Jo Daams)
- 1997 Organisatie Marathon (Ingrid Nijs)
- 1998 Organisatie Nat.Lab.-volleytoernooi (Stienke de Jager en Johan Verdaasdonk)
- 1999 Beheerders van De Boerderij
- 2001 Voetbalscheidsrechters
- 2002 Eduard Stikvoort (trimmen)
- 2003 Hans de Bruijn (pétanque)

In de jaren dat de trofee niet werd uitgereikt was er niemand die zich op een bijzondere wijze had onderscheiden.

Bieten eraf, ballen erop

De opening van het sportveld in 1969

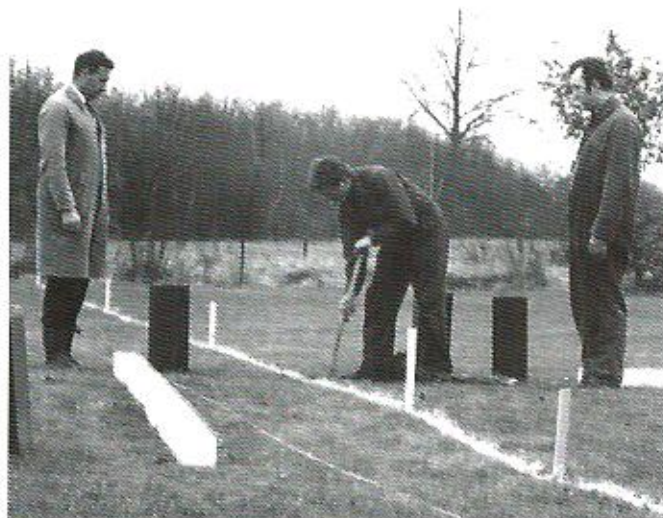
Halverwege de jaren zestig veranderde er veel voor het Nat. Lab. en daarom ook voor de Sportclub. Het Nat.Lab. verhuisde namelijk van de Kastanjelaan in Strijp naar het complex Waalre. Die verhuizing ging niet in een keer maar min of meer geleidelijk zodat een deel van de leden al in Waalre werkzaam was en een ander deel nog in Strijp. Maar na een paar jaar waren er meer leden in Waalre dan in Strijp. Die leden wilden in hun nieuwe werkomgeving plannen realiseren. Een van die plannen was een sportveld waarop men de diverse takken van buitensport zoals voetbal, volley, handbal zou kunnen beoefenen. Het was een slimme zet van het toenmalig bestuur om prof. dr. Casimir in 1965 te vragen beschermheer van de Sportclub te worden. Hiermee kwam een aantal wensen tot realisatie en werd de financiële positie beter. Immers in het kielzog van Casimir konden andere directieleden en academici niet achterblijven. Het aantal leden van de Sportclub groeide van ongeveer 200 leden in 1960 tot ruim 500 leden in 1970.

Een belangrijke gebeurtenis was de realisatie van een sportveld en de gelijktijdige ingebruikname van de Boerderij. Aan die gebeurtenis werd veel aandacht besteed. Het feestprogramma bood naast sport, een internationale voetbalwedstrijd tussen het Nat.Lab. en het LEP uit Parijs, een handbaltreffen tussen het Nat.Lab. en de HIG (Hoofd Industrie Groep: vroeger werden de productdivisies hoofdindustriegroepen genoemd) Röntgen, een volleybaltreffen tussen het Nat.Lab. en NUVOC, een hockeywedstrijd tussen het Nat.Lab. en de Lichtgroepen, een ballonnenwedstrijd voor de kinderen van de Nat.Lab.-medewerkers. De Philips Koerier en Groot Eindhoven besteedden veel aandacht aan die gebeurtenis.

*Aanleg van het sportveld onder leiding van
Cor de Haas, hoofd van de tuindienst.*

Professor Casimir, beschermheer van de Sportclub, opent het sportveld door als een velleerd tractorbestuurder onder een poort door te rijden.

BALLONFESTIJN VOOR RUIM 600 KINDEREN

Sportterrein Nat.Lab. feestelijk geopend

De officiële ingebruikneming van het sportterrein van het Natuurkundig laboratorium te Waalre, heeft alle – zelfs de meest hooggestemde – verwachtingen overtroffen. Het is een daverend festijn geworden, waarin de gehele Nat.lab. gemeenschap, van jong tot oud, heeft gedeeld. Leken de weersomstandigheden aanvankelijk nog roet in het eten te zullen strooien, op het moment dat prof.dr H. Casimir, lid van de Raad van Bestuur en beschermheer van de Sportclub Nat.Lab., als volleerd tractorbestuurder een kunstig beschilderde 'poort' aan flarden reed, verdwenen ook de donkere wolken en brak de zon door, die daarna het gehele feestelijk programma heeft opgevrolijkt.

De boerenkapel van het Nat.Lab. tetterde onvermoeibaar vrolijke marsen en andere vlotte muziek, ruim 600 kinderen van Nat.Lab.-medewerkers lieten met de straffe noordenwind mee de aan ieder van hen uitgereikte ballon de vrije teugel, er waren sportwedstrijden op velerlei fronten en de publieke belangstelling op en rond het kermisachtig aandoende nieuwe recreatiedomein was overweldigend.

De voorzitter van de Sportclub Nat.Lab., de heer J. van Gestel, kon 's avonds met voldoening gewagen van een in alle opzichten

Jef van Gestel en Jan van Wershoven van het bestuur samen met Prof. Casimir en Cor de Haas, hoofd van de tuindienst, bij de opening van het sportveld.

geslaagde dag, nadat hij 's middags in zijn welkomsttoespraak dank had gebracht aan de directie van het Nat.Lab. voor het beschikbaar stellen van het terrein, aan de Algemene Technische Dienst onder aanvoering van ir. S. Wadman, aan het tuinliedenhoofd C. de Haas, de afdeling Recreatie en aan alle anderen die op enigerlei wijze hebben meegewerkt aan de totstandkoming van de nieuwe sportaccommodatie die ongetwijfeld ook de goede verstandhouding en de onderlinge samenwerking van de verschillende afdelingen van de Waalrese nederzetting ten goede zal komen.

Vóór de aanvang van de wedstrijden kregen alle deelnemende sportlieden een herinneringsvaantje aangeboden, nadat het eerste exemplaar van dit rood-witte aandenken aan de heugelijke dag was overhandigd aan prof. Casimir die tot aan het eindsignaal van de laatste wedstrijd van zijn persoonlijke belangstelling voor het wel en wee van de Nat.Lab.-ers bleek blijk te geven.

Zevenhandbal

De zevenhandbalwedstrijd tussen teams van het Nat.Lab.

en van de hoofdindustriegroep Röntgen, die werd geleid door de oud-internationale handbalscheidsrechter J. Slaats (chef werkplaatsen Nat.Lab.), werd met 18-5 gewonnen door de Nat.Lab. ploeg waarin veteraan Furst Saes – die een week tevoren zijn veertigjarig dienstjubileum had gevierd! – nog altijd de steunpilaar was die hij ook in de vereniging Eindhoven tientallen jaren is geweest.

Volleybal en voetbal

Het volleybalduel Nat.Lab. – Nuvoc werd met 3-1 gewonnen door het uit sterke hoofdklassespelers bestaande Waalrese team, waarna de voetballers aan bod kwamen. Dit was een heuse interland, want als tegenstander van Nat.Lab. Waalre fungeerde Nat.Lab. Parijs, dat al spoedig een 1-0 achterstand opliep. Na de rust echter toen 'Waalre' eveneens domineerde, slaagden de Fransen erin, het Waalrese doel twee maal te doorboren terwijl hun eigen doelman van geen wijken wilde weten en zelfs de venijnigste schoten en kopballen onschadelijk maakte. Uitslag dus 2-1 in het voordeel van 'Parijs'.

Hockey

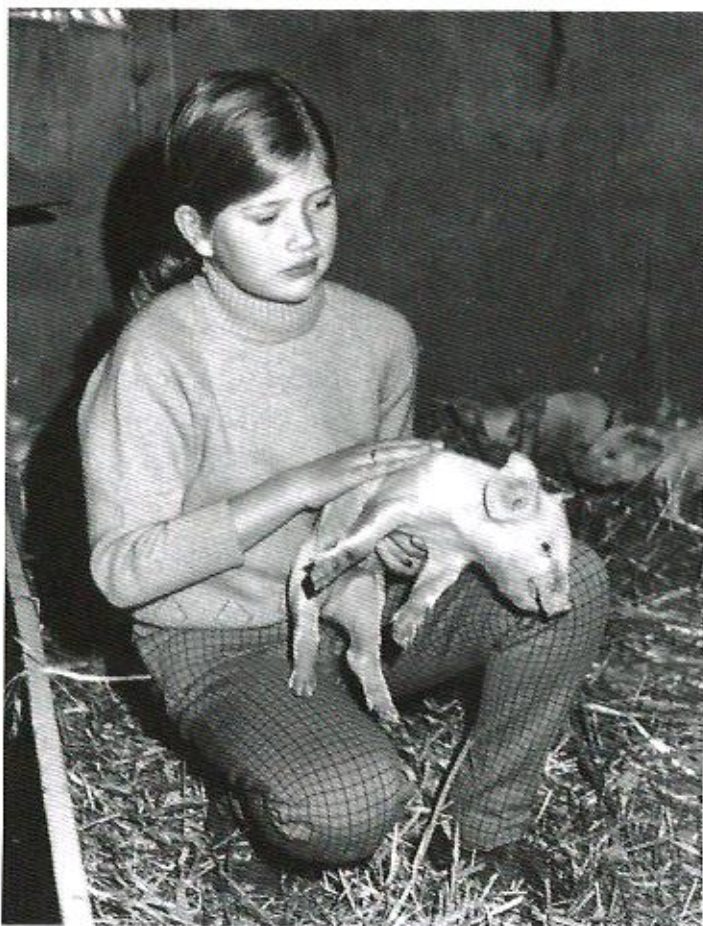
In het (gemengd) hockeyen toonden de dames en heren van het Nat.Lab. zich minder bedreven dan die van het Lichtgroepelftal, dat een verdiende 2-0 overwinning behaalde.

Dat na afloop van de wedstrijden 't gezellig samenzijn met bal in Musis Sacrum te Eindhoven tot in de kleine uurtjes heeft geduurd, zult u wel van ons willen aannemen zonder dat we er hier nog bijzonderheden van vermelden. Tussen de bedrijven door heeft Kernvoorzitter dr R.Bleekrode 's middags de trekking verricht van een bliksemloterij waaraan aardige prijzen waren verbonden.

Ballonnenwedstrijd

Betreffende de ballonwedstrijd voor kinderen, verzoekt het bestuur van de Sportclub Nat.Lab. ons tot besluit mede te delen dat deze onherroepelijk sluit op 30 juni aanstaande. Alle meldingen die uiterlijk op die dag met de eerste post bij de wedstrijdleiding binnenkomen, dingen nog mee naar de uitgelopen prijzen. De toekenning zal op dezelfde dag plaats hebben.

Bij de boerderij in Reusel vond Marion Huijbregts een jaar na de ballonnenwedstrijd tussen het stro nog een kaartje.

Duels tussen geleerden uit twee lichtsteden

Sportuitwisseling met het LEP 1969-1980

Bij de opening van het sportveld in 1969 werd een voetbalteam van het LEP (Laboratoire Electrique et Physique) uit Limeil Brévannes, een plaatsje dicht bij Parijs, uitgenodigd om deze opening op te luisteren. De Fransen wonnen de eneroverende wedstrijd met 2-1. In 1975 worden de Fransen opnieuw uitgenodigd. Er komen een voetbal- en een volleybalteam. Het voetbalteam speelt tegen een Nat.Lab.-team gelijk: 1-1. Het Nat.Lab.-volleybalteam wint met 3-2 van het LEP. Een afsluitend feest wordt gehouden in Kasteel Beverbeek nabij de Achelse Kluis.

In 1976 vindt een tegenbezoek aan Parijs plaats. Onderstaand schrijven, opgenomen in het jaarverslag van 1976 geeft de sfeer van het bezoek weer.

Bezoek aan Parijs.

Gewapend met Hollandse kaas vertrok in de ochtend van vrijdag 18 juni een delegatie bestaande uit volleyballers, voetballers en tennissers vanaf het Nat.Lab.-complex naar Parijs om het zomerfeest van het LEP op te luisteren. De verzorging berustte bij de Hr. Wijn en Jan de buschauffeur. Onderweg werden de spelers door Jan op de hoogte gesteld van de ligging van de Nederlands Belgische grens, de Belgisch Franse grens en het vliegveld Charles de Gaulle. Daarmee wilde Jan zijn uitgebreide kennis van de geografie demonstreren, een demonstratie die teniet werd gedaan toen hij in Parijs de weg kwijtraakte. Zo kwamen we te laat om de opening van het feest mee te maken maar tijdig genoeg om ons de zeer uitgebreide lunch goed te laten smaken. Nadat we over 'gastgezinnen' waren verdeeld werden we een paar uur later weer op een uitgebreid warm eten getraakteerd zodat we moe maar voldaan die avond konden gaan slapen.

De andere dag werden de sportieve krachten gemeten, waarbij voetbal en tennis de punten deelden en volleybal de winst greep. Het feest dat die avond werd gehouden werd mede door het loflied op de drank 'louer,louer', waarbij een glas champagne in

één teug moest worden leeggedronken, een groot succes. Na een 'sight seeing' van Parijs op zondagmorgen werd de terugreis gemaakt. We kregen van Jan weer alle informatie, maar nu in de omgekeerde volgorde, van de ligging van het vliegveld Charles de Gaulle, de Frans Belgische grens en de Belgisch-Nederlandse grens. In Eindhoven kon hij gelukkig de weg wel vinden. Met nog voldoende kaas over voor een tweede trip werd dit fijne weekend beëindigd.

In 1977 zijn de Fransen weer aan de beurt om naar Eindhoven te komen. Het aantal sporten is dan uitgebreid tot drie. Tennis is erbij gekomen. De gasten ontvangen een keurig, in de Franse taal gesteld, programma en de sportontmoeting wordt afgesloten met een groot feest in de kantine van WA. Een dixielandband zorgt voor een gezellige sfeer.

Een speelmoment in de voetbalwedstrijd tussen het LEP en het Nat.Lab. in 1969 ter gelegenheid van de opening van het sportveld.

Het Nat.Lab.-volleybalteam dat in 1972 in Frankrijk tweede werd in een door het LEP georganiseerd toernooi. Staande vlnr: Johan van Rooijen, Ad Bergsma, Willem Koenders, de heer Rijpert (scheidsrechter), Wim Cense en Hans Brink, gehurkt vlnr: Guido v.d. Velden, Jan v.d. Werf, Harry Post en Jan Heuvelmans.

In 1978 zijn wij weer aan de beurt om naar Parijs te gaan. Als presentje voor de Franse gastgezinnen worden gekleurde klompen meegenomen (de kazen zijn inmiddels op).

Door het wegvallen van subsidie van de kant van het management komt er in 1980 een einde aan deze reeks sportuitwisselingen. Wel worden we in 1986 nog uitgenodigd voor een feest ter gelegenheid van het 20 jarig bestaan van de Sportclub van het LEP waar we in juni van dat jaar aan deelnemen, maar daarmee komt een einde aan het contact.

Kenmerkend voor de sportuitwisselingen was het onderbrengen van de spelers bij gastgezinnen. Dit maakte dat er veel goodwill tussen Franse en Nederlandse Philips medewerkers werd gekweekt wat zijn vruchten afwierp voor de officiële werrelatie tussen het Nat.Lab. en het LEP.

Een gezonde geest in een gezond lichaam

Trimbaan en fitnessruimte

In het begin van de jaren zeventig ontstond bij een aantal gerenommeerde laboratoria in de Verenigde Staten het fenomeen van de trimbaan. Uitgaande van het idee dat een gezonde geest in een gezond lichaam schuilt, veronderstelde men dat dit zeker ook opging voor een creatieve geest. Er was het management van die laboratoria dus veel aan gelegen om de mensen op de werkplek fit en alert te houden. Om dit te bereiken werden trimbanen aangelegd die onder werktijd gebruikt konden worden. Iemand die duf was van 'het creatieve' trok zijn gimpjes aan en ging even joggen om daarna weer fris aan de slag te kunnen gaan.

De directeur van het Nat.Lab., De Haan, verrichtte de opening van de trimbaan in 1976. Hij moest er een sportieve prestatie voor leveren.

De boerenkaperl speelde in een boot op de vijver bij de opening van de trimbaan.

Coopertest

Philips wilde daarin niet achter blijven en in samenwerking met de afdeling Rekreatie, een afdeling die inmiddels niet meer bestaat, werd er op het terrein van het Nat.Lab., in de directe omgeving van de Boerderij een heuse trimbaan aangelegd. De opening vond plaats op 23 september 1976 en werd verricht door Dr. de Haan, in die tijd directeur van het Nat.Lab. Omdat de Boerderij, dicht bij de trimbaan gelegen dienst kon doen als kleedkamer heeft de afdeling Rekreatie een flinke inbreng gehad in de latere verbouwing die in 1979 bij het veertigjarig bestaan van de Sportclub werd voltooid. Bij het trimparcours kwam een gemarkeerde baan voor het afleggen van de Coopertest (een test waarbij de afstand die men in 12 minuten kon hardlopen werd gemeten).

Nu ging de Nat.Lab.-directie niet zover dat men op ieder uur van de dag van deze trimbaan gebruik mocht maken maar vanaf 16.00 uur was het toegestaan. Tussen 16.00 – 19.00 uur was er dagelijks een sportleraar aanwezig, beschikbaar gesteld door de eerder genoemde afdeling Rekreatie, die de trimmers met goede adviezen terzijde stond.

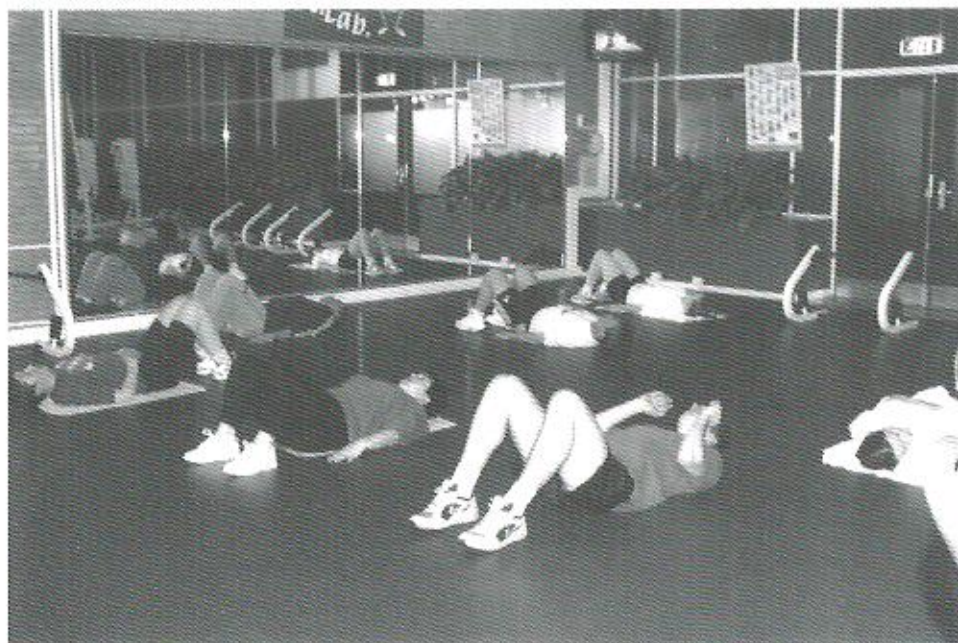
Voorafgaand aan de officiële opening werd er in de collegezaal een lezing gegeven door de bedrijfsarts dr. Zuidema met als titel 'Ontspannen door inspannen' waarin de voordelen van het trimmen werden behandeld. De opening werd opgehuisterd door de boerenkapel die voor deze gelegenheid muziek ten gehore bracht vanaf een boot die op de vijver rondvoer.

Fitness

In het begin bestond er nog wel belangstelling voor het trimmen maar dit werd snel minder en toen na enkele jaren de toestellen in het ongerede raakten, werd in 1998 de trimbaan gesloopt. Het parcours van de Coopertest bleef nog lang bestaan en werd met name door de Nat.Lab.-trimclub in de wintermaanden gebruikt. Echter ook dit parcours heeft de Campusreorganisatiedrift niet overleefd.

Het trimmen in werktijd lijkt uniek maar er werd bij Philips in de Tweede Wereldoorlog ook al onder werktijd getrimd. Dit werd toen gebruikt om het werk te trainen maar aan de bezetter 'verkocht' als passend in de Arische gedachte.

Inmiddels heeft het trimmen grotendeels plaats gemaakt voor fitness, een activiteit die wel in werktijd mag plaatsvinden. In de voormalige kantine van WA is een aantal toestellen geplaatst waarop men, eventueel na kundig advies, zijn conditie op peil kan houden of verbeteren. Hier geldt niet 'Ontspannen door inspannen' maar 'Voorkomen is beter dan genezen' wat onder andere met RSI-klachten te maken heeft. Dat dit thema aanslaat moge blijken uit het grote aantal deelnemers, ruim 500. Daarmee is fitness op dit moment veruit de grootste sectie binnen de Sportclub.

In 2000 werd na een initiatief van de toenmalige Nat.Lab.-directeur Martin Schuurmans een fitnessruimte ingericht in de voormalige kantine van WA. Het vele beeldschermwerk gaf aanleiding tot RSI-klachten en hier werden trainingen gegeven om die klachten te voorkomen.

Op een slof en een oude voetbalschoen

Voetbal op zomeravonden, in de zaal en op de tafel

Bij de oprichting van de Sportclub Nat.Lab. in 1939 was voetbal de eerste activiteit. Al vóór de oprichting werden er voetbalwedstrijden gespeeld en de goede resultaten die daarmee werden behaald bespoedigden de oprichting van de Sportclub.

Er werd het eerste seizoen ingeschreven voor de zomeravondcompetitie waarin gespeeld werd om de Philips Ontspanningsfondsbeker. Het Nat.Lab. werd meteen ongeslagen kampioen in zijn klasse en won de beker. Het tweede seizoen begon ook al fortuinlijk. Het Nat.Lab.-team kwam weer in de finale voor de Ontspanningsfondsbeker door bij de eerste ronde kampioen te worden. Met nog twee wedstrijden voor de boeg, waaruit nog slechts 3 punten behaald moesten worden, kwam de 'algemene mobilisatie' roet in het eten gooien. Van verder spelen kwam dat seizoen niets meer. In de oorlogsjaren werd er door de Sportclub met twee teams in de zomeravondcompetitie gespeeld en werden er vooral met het A-team goede resultaten behaald.

Zomeravondcompetitie

In 1947 wordt het Nat.Lab. winnaar van de zomeravondcompetitie door PWE in het Philips Sportpark met 4 - 3 te

Nat.Lab.-team dat in 1947 de zomeravondcompetitie wint.

Het verslag in de Philips Koerier van Ir. Aad van Emmenes.

kloppen. Na afloop van deze wedstrijd werd de wisselbeker door Ir. Frits Philips aan de aanvoerder van het Nat.Lab.-team overhandigd.

In 'De Vrije Philips Koerier' van 27 september 1947 lezen we een spannend verslag van deze wedstrijd van de hand van Ir. Aad van Emmenes, een sportverslaggever die de oudere Nat. Lab.-medewerkers ongetwijfeld nog kennen.

Soms werd er na het behalen van een kampioenschap een bliksemlosterij georganiseerd om extra inkomsten voor de Sportclub te genereren. De prijzen waren dan Philips-producten variërend van een bandrecorder tot een haarkrulset.

Voetballen op het nieuwe veld in 2004.

Intern voetbal

Als het Nat.Lab. eenmaal in Waalre zit en het Intern Voetbal (onderlinge wedstrijden tussen Nat.Lab.-teams) wordt opgericht worden verschillende spelers die in het zomeravondvoetbal spelen ook ingezet voor de interne competitie wat voor irritatie zorgt en maakt dat de reglementen voor beide competities worden aangescherpt. Spelers die de ene avond in het interne voetbal de sterren van de hemel speelden, konden de avond erna vanwege de vermoeidheid niet meer schitteren in de zomeravondcompetitie, volgens velen toch dé plek waar de naam en faam van het Nat.Lab. hoog gehouden moest worden. Dus werden bepalingen in het wedstrijdreglement opgenomen om die situatie te voorkomen.

Nu werd er al reeds lang vóór die tijd door het Nat.Lab. gevoetbald onder andere met twee teams in de zomeravondcompetitie. Het zomeravondvoetbal was echter voorbehouden aan de betere spelers, die vooral in de eerste jaren voornamelijk betrokken werden uit de diensten en die, hoewel dat eigenlijk niet was toegestaan, ook al vaak in KNVB-verband voetbalden. Echter, met de oprichting van het Intern Voetbal kwam de voetbalsport binnen het bereik van velen, ook de met minder talent bedeedden. Eigenlijk zouden we moeten spreken van een hernieuwde oprichting van het Intern Voetbal want reeds in 1941 was er een Nat.Lab.-competitie waaraan 5 teams deelnamen.

Dat waren toen:

- a) Electro- en radiomonteurs
- b) Bankwerkers
- c) Assistenten
- d) Ingenieurs en Doctoren
- e) Administratie en Magazijn

In 1970, het jaar van oprichting, deden er al zo'n twintig teams mee, verdeeld over drie poules. Enige Nat.Lab.-medewerkers met voetbalervaring waren scheidsrechter en moesten na afloop het wedstrijdformulier invullen en dit door de aanvoerders van beide elftallen laten tekenen. De standen werden door de competitieleiding bijgehouden en op mededelingenborden die in de verschillende gebouwen hingen, gepubliceerd. Later werd het Nat.Lab.-journaal daarvoor gebruikt.

Naast de uitslag werd ook de mate van sportiviteit van beide teams bijgehouden door voor overtredingen strafpunten te geven. Het meest bezwaarlijk daarbij waren 'handastelikheden tegenover de scheidsrechter' daarvoor kreeg men tien strafpunten.

Was er bij de reguliere competitie nog sprake van drie poules van een verschillend niveau, bij wedstrijden om de

Directiecup, een soort bekercompetitie die in dezelfde periode werd afgewerkt, speelden alle klassen tegen elkaar. De winnaar hiervan kwam echter toch meestal uit de A-poule.

De nog altijd bestaande Directiecup kwam voort uit het Simon Wijn-toernooi, een toernooi vernoemd naar de eerste beheerder van de Boerderij. Dit toernooi ging in 1985, een paar jaar na het overlijden van Simon over in het Directiecup-toernooi en vanaf 1987 werd dit omgezet in een bekercompetitie waarvan de inzet de Directiecup was.

Dat al deze activiteiten veel werk met zich meebrachten moge duidelijk zijn. Zo moesten er lijnen worden getrokken, shirts worden gewassen, konijnengaten worden gedicht en blessures

worden verzorgd. Kortom naast het voetbal waren er velen in touw wat goed was voor de saamhorigheid.

Na afloop van de wedstrijden werd er menig pintje gedronken in De Boerderij. Het team dat daar gemiddeld genomen het langst bleef hangen werd winnaar van de 'Gratjes Plekbeker' (vermoedelijk afkomstig van ene Gerard, vandaar de naam) een trofee die in 1980 voor het eerst werd uitgereikt en die hoger werd aangeslagen dan de beker van het kampioenschap.

Bij het benoemen van de teams werd een grote creativiteit aan de dag gelegd, heel anders dan in 1941. Zo lezen we in de verslagen namen als: de Oplichters, de Zaagtandjes, Doelloos,

Zaalvoetbalteam Nat.Lab. 2004.

Tikkietrug, Debeeërs, Chip'80, V.C. Kalmaan, WAGgelaars, F.C. Leukraak, Polderjongens, Stirlingboys, Sak '69, WYbertjes, Mafcom en Plastic Boys.

Soms was daarin de afdeling (Stirlingboys) of de naam van de groepsleider (Polder) te herkennen. Vaak was het zo maar een fantasienaam. Inmiddels is een groot aantal van deze namen verdwenen en zijn er nieuwe ontstaan. Ook is een aantal jaren geleden het voetbalveld naar de achterzijde van het Campuscomplex verplaatst en zijn de kleedkamers in de Boerderij verdwenen. Wat is gebleven is het plezier in het spel en de gezelligheid na afloop.

Naast de competitie werd er soms op uitnodiging deelgenomen aan een toernooi buiten het Nat.Lab. Een bekend toernooi in dit verband is het Zuid Nederlands Polymeren Tournooi. Door de Plastic Boys (groep polymeren) is een aantal malen aan dit toernooi deelgenomen en in 1990 werd daarbij in Geleen de 2de plaats bereikt.

Tafelvoetbal

In 1997 introduceerden Steven van Dijk en Ad Vaassen een geheel nieuwe tak van sport, tafelvoetbal. Deze sectie heeft slechts enkele jaren bestaan. In de Boerderij werd op de voormalige 'opkamer' een tweedehands tafel geplaatst en geschikte verlichting aangebracht. De ruimte was echter nogal laag zodat alleen kleine spelers er voldoende 'uit de voeten konden'. De tafel zou zichzelf terug betalen door de barbezoekers tegen betaling te laten spelen. Of dit gelukt is, weet bijna niemand.

Na een paar jaar was het animo echter te gering en de ruimte niet echt geschikt om deze sport te continueren. De tafel staat nu in een atrium van WL en naar verluidt wordt daar wel regelmatig gespeeld. Tot een landelijke competitie, een van de wensen van de initiatiefnemers, is het nooit gekomen.

Zaalvoetbal

In 1973 wordt er voor het eerst met één team deelgenomen aan de competitie van de Nederlandse Zaal Voetbal Bond. In 1974 speelt het team van de Sportclub in de derde klasse en staat zelfs een tijdje op de tweede plaats. De jaren daarna blijft het team in die klasse met wisselende successen spelen. Tien jaar later is de animo om mee te doen zo groot dat er twee teams aan de competitie deelnemen. Weer een poosje later ontstaat er ook nog een team dat recreatief zaalvoetbal in zaal Eikenburg gaat spelen. We lezen in een verslag van Jos Huiskens, een van de spelers van de recreatieve team, dat zijn motivatie om te komen spelen vooral bepaald wordt door het feit dat van hem verwacht wordt dat hij de tas met voetbalspullen voor de andere spelers meebrengt. In 1988 organiseert de sectie zaalvoetbal het IC zaalvoetbaltoernooi waaraan acht teams deelnemen. Dit toernooi wordt zo'n groot succes dat het de jaren daarna wordt herhaald. Het beschikbaar zijn van een zaal om te kunnen spelen is echter een groot probleem en er komt in 1990 een aanvraag om het voormalige ketelhuis op het Nat.Lab.-terrein te mogen verbouwen. In 1997 gaat er een van de teams buiten Nat.Lab.-verband spelen terwijl het eerste team dan opgerukt is naar de tweede klasse.

Inmiddels zijn er met de komst van de campus ook mensen van Semiconductors lid geworden van de sectie zaalvoetbal. Ook oud-collega's spelen nog regelmatig mee. Kortom het zaalvoetbal leeft!

Beet!

Over visserlatijn en vleesprijzen

Viswedstrijden aan het kanaal in Son in 1941.

Een tak van sport die vanaf de oprichting van de Nat.Lab. Sportclub in 1939 bestaat is het 'vissen'. Het is misschien ook wel de tak van sport die in al die jaren het meest uitvoerig verslag heeft gedaan van zijn prestaties. Zo werden en worden de lengte van de vis, het gewicht, de soort, de kleur, de vorm, de totale lengte en noem maar op tot op de millimeter en de gram vermeld. Ook worden al die gegevens per deelnemer over het seizoen opgeteld, vermenigvuldigd, gedeeld en ten slotte geëvalueerd om de uiteindelijke 'kampioen', 'koningsvisser' of 'visser van het jaar' vast te stellen. Dit laatste gebeurt dan op een grote feestavond waarop, en dat is uniek, ook de dames van de vissers aanwezig zijn. De prijzen bestaan onder andere, en dat is wat je niet zou verwachten, uit 'vlees'.

Kledingvoorschrift

Dat de sport uiterst serieus dient te worden genomen moge duidelijk worden uit onderstaand kledingvoorschrift dat we al in 1941 in het tijdschrift van de Sportclub Nat.Lab. tegenkomen. Vissen heet dan nog "Hengelen".

Hengelen

Vele leden van onze Sportclub hebben mij gevraagd om deskundige voorlichting op het gebied van de hengelkleding. Ook hiervan heb ik veel ondervinding en ben er dan ook van overtuigd, dat ik jullie hierin weer onbetaalbare tips geef. Ik zou willen beginnen met de verschillende soorten hoofddeksels.

1. De Pet

Vele jaren geleden droegen de meeste mannen petten. Naarmate deze wezens zich echter gewichtiger begonnen te voelen, ging het petten dragen achteruit en alleen de bekende Jan droeg nog zeer gelaten zijn bekende pet. Toen de hengelsport de populariteit van het wielrennen deed tanen, verloor de pet weer een groot gedeelte van haar trouwe dragers. Tot overmaat van ramp schreef de mode het petten dragen niet voor en aangezien onze leden zeer goed met de heersende mode op de hoogte zijn, is de pet dan ook voor onze leden niet de juiste dracht.

2. De Bolhoed

Het hoofddeksel genaamd 'bolhoed of kaasbol' is bij het visschen een uitnemende dracht. Het publiek ziet direct dat de hengelaar van een zekere standing is enz. Dit apparaat heeft o.a. het voordeel, dat men er wormen, deeg of snoekvischjes in kan bewaren. Dit is zeer belangrijk daar de blikken busjes om de een of andere reden schaars geworden zijn. Het nadeel van een bolhoed is echter dat men steeds bretels moet dragen, want het is een bekend feit, dat wanneer men op warme dagen zonder jasje fietst, alleen een combinatie bolhoed-bretels in stijl is.

Dus geachte leden, dit eminente hoofddeksel is voor iemand die gewend is bretels te dragen. Wel geschikt edoch welke sportman draagt nu bretels?

3. De Stroo- of zonnehoed

Hierover wou ik om de onbelangrijkheid eigenlijk niets schrijven, maar op aandringen van eenige leden zal ik er toch een paar woorden aan wijden. Een stroohoed is iets dat gedragen wordt in komische films en door oude heeren, die in het park op een bankje gewichtige gesprekken voeren. Ook hooiende of veeverkoopende boeren en gelegenheidsstuinders zijn in staat om met een dergelijk voorwerp rond te wandelen. Maar dit is dan ook alleen te wijten aan het feit, dat genoemde vaklieden zich zelden in steden vertoonen en nog zeldzamer met menschen in aanraking komen. Als hoofddeksel voor de visschende dame vind ik de stroohoed wel geslaagd, vooral als deze versierd is met gekleurde linten of opgezette bloemen en vogels.

Neen sportmakers. Als eenige juiste en alle voordeelen biedend hoofddeksel, zou ik U willen raden: Ga steeds visschen met een Hooge Hoed.

Hengelconcours

Het vissen vond aanvankelijk plaats in het Wilhelminakanaal in Son of in de Bergse Maas. Zo werd er in 1968 een wedstrijd Koningsvissen gehouden in de Bergse Maas. Vanaf het moment dat de visclub de mogelijkheid kreeg om op de Nat.Lab.-vijver te vissen werden hierop de meeste wedstrijden gevestigd. Tenminste als dat mogelijk was, want door de geringe diepte en het feit dat de vijver ook als koelwaterreservoir dienst deed, trad er wel eens botulisme op en mocht er niet gevestigd worden. Dat was het geval in 1987 en weer in 2003.

Viswedstrijd in de vijver op het terrein in Waalre, eind jaren negentig.

Een belangrijk concours voor de vissers is het Philips Hengelconcours (PHC) waarbij om de Ir. Philips-trofee wordt gestreden. In 1980 werd voor het eerst aan dit concours (het twaalfde) meegedaan en werd de derde plaats veroverd. Het jaar daarop werden we zelfs tweede en ons werd verzocht om in 1982 het 14^e concours te organiseren. Dat werd, mede door het fantastisch weer, een groot succes met een geweldig feest in de kantine van WB waar Jef van Gestel in het bijzijn van Frits Philips, de naamgever van de trofee, de prijzen uitreikte. S&I werd winnaar van het concours, het Nat.Lab. werd een goede tweede.

Prijsuitreiking in de Boerdenj na een viswedstrijd.

De jaren daarna werd steeds een goede uitslag behaald en in 1991 en 1993 werd wederom een eerste plaats behaald. Vandaar dat we het concours in 1994 voor de tweede keer organiseerden. Het bijzondere van dit concours was dat het ter gelegenheid van de bevrijding en wel precies 50 jaar later, op 17 september werd gehouden en met een groot feest in WB werd besloten.

In 2001 organiseerden we voor de derde keer dit, inmiddels 32ste concours, omdat we een paar jaar eerder weer eerste waren geworden. Door de sluiting van Philips-vestigingen in Nederland was het aantal deelnemers echter beduidend lager dan voor die tijd. Of het PHC in de toekomst nog plaats zal vinden, is niet duidelijk.

Tijdens Spektakel 1983 werden ook voor de diverse leeftijdscategorieën viswedstrijden georganiseerd die werden gewonnen door:

5-9 jarigen Sandra van Herk;
10-12 jarigen Jeroen van Herk;
13-15 jarigen Michel Brouwer;
Meisjes en vrouwen Marian Munnig Schmidt;
Jongens en mannen Jack Heijboer.

Visstand

Naast vissen op de vijver voelde de visclub zich ook verantwoordelijk voor de vijver.

Ze zorgde voor het op peil houden van het visbestand onder deskundige leiding van de OVB (Organisatie Voor de Binnenvisserij) en het biologisch onderhoud van de vijver. Zo werden er van tijd tot tijd vissen uitgezet; in 1986 onder andere 450 kg blankvoorn, 150 kg ruisvoorn, 1200 stuks kleine ruisvoorn, 100 kg winde en 70 kg pootaal, alles bijeen voor een kleine fl. 6000,- en werd een teveel aan roofvis afgevangen. Verder werd gezorgd voor waterplanten, waaronder waterlelies en lisdodden. Enkele van de leden (voornamelijk gepensioneerden) waren regelmatig bezig met het onderhoud van de vijver. In 1989 werd er om het optreden van botulisme te voorkomen een grote schoonmaakactie gehouden. De vijver werd uitgediept en ontdaan van de vele rottende waterplanten. Vanaf 1997 werd de aalscholver een grote concurrent van de vissers.

In hoeverre er, na de aanpassing van de vijver aan het campus-ontwerp, nog een rol voor de visclub is weggelegd, is niet duidelijk.

Het vullen van de nieuwe vijvers op het Nat.Lab.-terrein na de grote campusverbouwing.

Ongeslagen kampioenen uit het verleden

Handbal

Handbal behoort tot de oudste takken van sport op het Nat.Lab. In het clubblad van 1941 vinden we een verslag van de eerste wedstrijd die het Nat.Lab. speelde tegen de Gereedschapmakerij. Die wedstrijd werd met 5-2 verloren. Ook werd er toen al deelgenomen aan de competitie van het Philips-de Jongh Ontspanningsfonds.

In 1950 werd het Nat.Lab.-team in de zomeravondcompetitie van dit fonds zelfs kampioen. Ook in de jaren daarna waren de Nat.Lab.-teams zeer succesvol, niet alleen de beide herenteams, maar inmiddels deed ook een Nat.Lab.-damesteam mee. Als echter in 1953 wordt besloten dat geregistreerde spelers niet langer aan de competitie mogen deelnemen worden de successen minder. Maar in Waalre begint de victorie opnieuw; in 1971 werd het herenteam opnieuw kampioen van de Philips zomeravondcompetitie. Een paar jaar later, in het jaaroverzicht 1975 van de Sportclub staat er met betrekking tot handbal het volgende:

Jac van Loon over zijn handbalteam: Gezien de opkomst en de interesse voor het handbal op het Nat.Lab. zie ik voor dit jaar de mogelijkheid om een handbalteam op de been te brengen zeer zwart in. Diverse wedstrijden stonden wij incompleet op het veld doordat verschillende spelers wegbleven, wat ook wel te zien is op de ranglijst. Wij willen proberen dit jaar weer een team op de been te brengen maar dat zal niet gemakkelijk zijn. De voorzitter van Gestel antwoordde: We zouden het zeer jammer vinden als handbal dat al bijna veertig jaar in Nat.Lab.-verband wordt beoefend zou verdwijnen. Zeker voor Jac van Loon, 16 keer spelend in het Nederlands handbalteam en meermalen met DES en PSV kampioen van Nederland. Nu regelmatig te zien op TV als internationaal scheidsrechter en al meer dan tien jaar de grote animator van het nu wel danig in het slop rakende Nat.Lab.-handbalteam.

Het bleef daarna kwakkelen. In 1983 probeerde Gerard Hoeymans het nog eens met een team maar in 1986 was er weer een tekort aan spelers. In 2004 kent de Sportclub Nat.Lab. helaas geen handbalsectie meer.

Het team van de sectie handbal werd ongeslagen kampioen van de Philips Zomeravondcompetitie in 1972. Op de achterste rij van links naar rechts: Jager, Van Loon, Knollem, Daverveld, Wittekoek en van de Peet. Op de voorste rij van links naar rechts Hoeymans, Smulders, Kuiper, de Wouw en Raaijmakers.

Parcoursen en koersen

Wielrennen en fietsen

Voordat de Sportclub Nat.Lab. werd opgericht werd er op het Nat.Lab al 'gewielrend' zoals men dat toen noemde. Op 21 augustus 1937 is er een wielervedstrijd waarvan in de eerste uitgave van het blad van de Sportclub onderstaand verslag werd aangetroffen:

Er werd eerst van Eindhoven naar Tilburg gefietst alwaar het startschot werd gegeven. Het werd een verwoede wedstrijd zoodat velen het al spoedig niet meer konden bijbenen of misschien beter gezegd konden bijfietsen. In Vught waren er nog maar zeven man bij elkaar, maar dit groepje werd ook geheel versnipperd. De uitslag was: 1 Veraa, 2 v.d. Donk, 3 Braaf. Over 80 km werd door hen ca 2½ uur gereden. De aankomst vond plaats bij café Heesakkers bij het R.K.G waar brood en koffie klaar stonden en gelegenheid was om zich te verfrischen. Hier vond ook de prijsuitreiking plaats en men bleef nog geruime tijd gezellig bijeen. De prijzen werden uitgereikt door Ir. Jansen Gratton en daarmee zien we dat de leiding van het Nat.Lab. zich voor de sport begint te interesseren.

Wat de prijzen betreft:

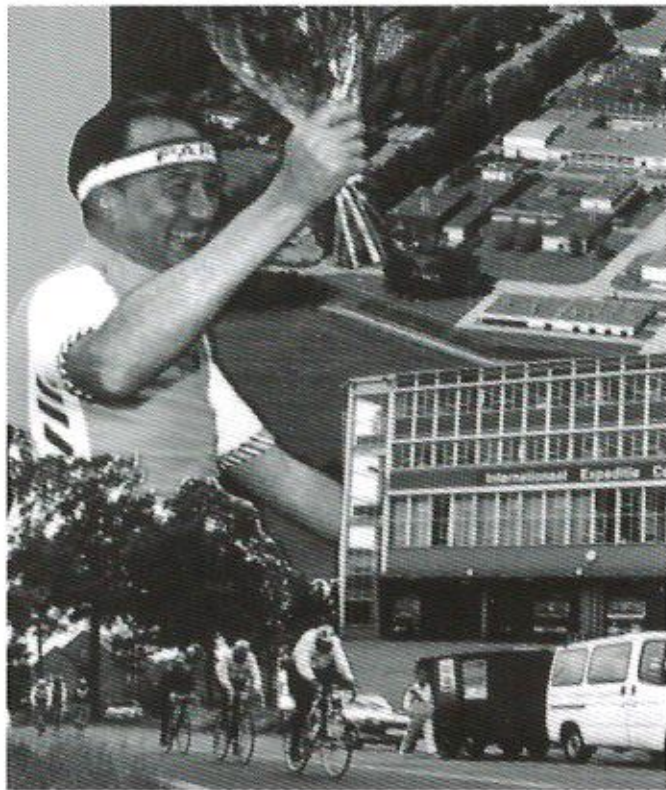
- 1ste prijs 1 kistje sigaren*
- 2de prijs 1 fotoalbum*
- 3de prijs 2 dozen sigaren*
- 4de prijs 1 achterlicht*
- 5de prijs 5 repen chocolade*

Korte tijd later is het afgelopen met wielervedstrijden omdat er, het is inmiddels oorlog, te weinig banden zijn. Maar misschien ook wel, omdat zoals het artikel vermeldt, wielrenners geheel werden versnipperd.

Veel jaren later, het Nat.Lab. is inmiddels verhuisd naar Waalre, komt fietsen weer in beeld. Zo is er een groepje A.T.D.-ers (medewerkers van de Algemeen Technische Dienst) aangevuld met enkele leden van andere diensten die

jaarlijks een rondje Nederland fietsen, compleet met verzorgers en bezemwagen. Zij besluiten hun tocht met een hartelijke ontvangst in de Boerderij.

Ook bij Jubilab '89 is er een grote fietstocht van Parijs naar Eindhoven. In twee dagen fietst een aantal Nat.Lab.-medewerkers deze 475 km-lange tocht. Het laatste stuk werden ze vergezeld door Hurault, de toenmalige Nat.Lab.-directeur (afkomstig van het Franse laboratorium LEP).

Fotocollage die gemaakt is ter gelegenheid van de aankomst van de fietsers uit Parijs tijdens Jubilab.

De "ronde Nederland" fietsers.

In een keet, op zolder en in de kelder

Tafeltennis

Overall is er in de loop van de tijd getafeltennist. In 1953 werd er met tafeltennis gestart en wel in de filmzaal van het oude Nat.Lab. aan de Kastanjelaan in Strijp. Aanvankelijk op één tafel, maar door de snelle groei (de sectie telde al snel 23 dames en 45 heren) kreeg men al spoedig de beschikking over drie tafels. Nadat deze trainingsfaciliteiten ter beschikking kwamen, werd er met een team deelgenomen aan de Philips-zomeravondcompetitie maar dat bleek te hoog gegrepen. Het Nat.Lab.-team eindigde op de laatste plaats. De wedstrijden vonden plaats in de kantine (toen beter bekend als 'de vreeschuur') in de Gagelstraat. Een van de meest bekende activiteiten was de jaarlijkse ontmoeting tussen het Nat.Lab. en Pope. In 1955, na jaren van verlies voor het Nat.Lab., werd het eindelijk een gelijk spel. Eind jaren vijftig houdt de vereniging op te bestaan.

Op 22 januari 1971 werd opnieuw een poging gewaagd een tafeltennissectie te starten en nu met meer succes. De eerste oefenruimte was een houten keet (S.A.B.-kantine) van de aannemer van Straten die ter hoogte van gebouw WAG op het complex stond. Aanvankelijk werd er een interne competitie gespeeld, volgens een zogeheten laddersysteem, en een jaarlijks Nat.Lab.-toernooi. Na de oprichting van de Tafeltennis Liga Eindhoven (TLE) in 1972 werd er ook aan de TLE-competitie deelgenomen. Al in het eerste jaar slaagde het eerste team er in TLE-kampioen van de eerste klasse te worden. Na enkele jaren moest de keet worden ontruimd en vond men tijdelijk onderdak in de kelder van WB. Maar ook deze ruimte werd weer voor andere activiteiten opgeëist en zo kwam men in de kelder van WO terecht. Uit die tijd dateert ook een bijdrage van de tafeltennissectie aan de 3D-TV; er werden opnamen van een training gemaakt die met het bekende rood-groen brilletje konden worden bekeken.

39

De opening van de tafeltenniszolder in 1977.

Zoals reeds opgemerkt in het hoofdstuk over de Boerderij heeft de afdeling tafeltennis een belangrijke inbreng gehad bij de eerste grote verbouwing. In september 1977 kreeg de sectie eindelijk een eigen plek op de zolder van de Boerderij, waar tot aan de laatste verbouwing in 2003 heel wat wedstrijden werden gespeeld. Het was een gezellige ruimte met een kleine bar waarvandaan men naar het spel kon kijken. Er was echter één nadeel: er kon slechts één tafel worden geplaatst.

In de TLE zijn in de ruim dertig jaar dat de vereniging nu bestaat heel wat kampioenschappen in de diverse klassen behaald. Ook werd een aantal jubilea, waaronder het twintigjarig bestaan in 1990, met een feestje in de Boerderij gevierd.

In het seizoen 2003/2004 werd tijdelijk een onderkomen gevonden in het atrium van WL maar men hoopt in 2004/2005 in de voormalige staf lunchkamer van WY een nieuw onderkomen te vinden. Verder hoopt men dat er met de komst van de campus enkele nieuwe tafeltennissers bijkomen die de 'vergrijzing' wat tegenhouden.

Het grootste sportevenement met de meeste deelnemers

Het jaarlijkse Nat.Lab.-volleybaltoernooi

't *Aperiodiekske* is een onregelmatig verschijnend mededelingenblad van de Volleybalclub Nat.Lab. In 1980, toen de sectie tien jaar bestond, verscheen er een jubileumnummer. In dit nummer staat een voorwoord van de toenmalige voorzitter John Peek over het ontstaan van de Volleybalclub Nat.Lab. Het jubileum werd gevierd met een groot toernooi.

Wat begon als een klein clubje recreatievolleyballers, met één training per week in een klein gymnastieklokaaltje, is nu uitgegroeid tot een club met een flink ledenbestand. Maar liefst 75 dames en heren spelen nu wekelijks hun volleyballetjes. Daarnaast neemt een groot aantal deel aan competitiewedstrijden: vier herenteams en twee damsteams.

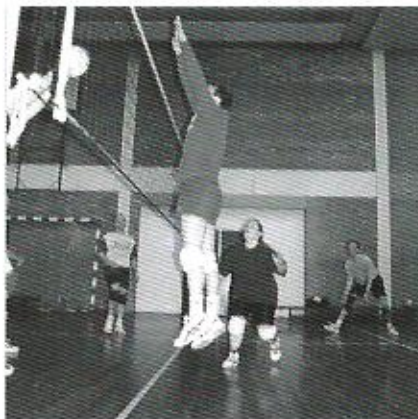
Bij het twintigjarig bestaan werd een boottocht door de Biesbosch gemaakt en daarna werd er gefeest in 'de Boerderij'. Inmiddels ligt ook het dertigjarig jubileum al weer een aantal jaren achter ons. Dat werd gevierd met een fietstochtje in de mergelgrotten van Valkenburg. Bij die gelegenheid werd een aantal leden die al dertig jaar lang lid waren van de sectie (zo

gezellig is volleybal!) in het zonnetje gezet. De sectie volleybal was in dertig jaar uitgegroeid tot een club van 90 leden en bestond op dat moment uit vijf herenteams en twee damsteams.

Jaarlijks toernooi

Jaarlijks organiseert de sectie het Nat.Lab.-volleybaltoernooi waaraan in 1998, bij het vijfentwintigjarig bestaan, zo'n zestig teams deelnamen. Er werd daarbij op drie niveaus gespeeld: de 'Ga zo door'-klasse voor volleyballers die alleen voor het Nat.Lab.-toernooi hun sporttenuut uit de kast halen, de 'Zet 'm op'-klasse voor volleyballers die wel vaker een balletje slaan, en tenslotte de 'Hou 'm vast'-klasse, waar hard tegen hard wordt gespeeld. Evenals bij het voetbal kom je bij dit toernooi de meest fraaie namen voor de teams tegen. Wat te denken van: 'Doc maar 1 meter', 'De taart van Fanny', 'Met van de Walle op stap', 'De big Mems', 'Wanvertoning', en 'TaTotTaToe'.

Al met al is dit toernooi het grootste Nat.Lab.-sportevenement met de meeste deelnemers.

Het jaarlijkse Nat. Lab.-volleytoernooi in de zaal.

Ook buiten werd er soms een set gespeeld.

Op gladdde ijzers

Schaatsen op de Nat.Lab.-vijver

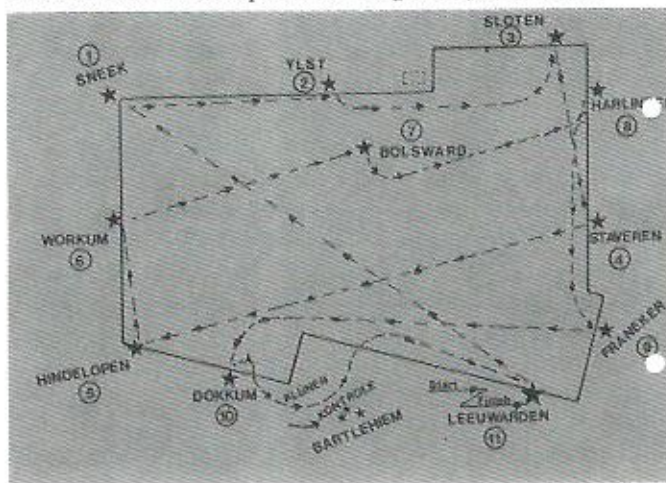
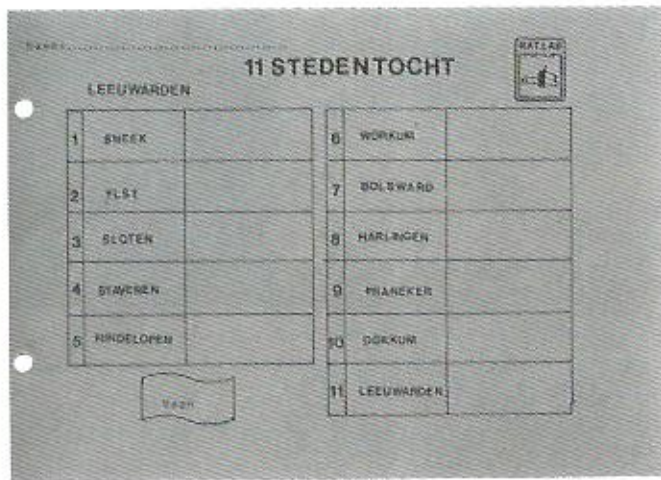

Niet alleen De Boerderij maar ook de vijver van het Nat.Lab. is door de jaren heen door de leden van de Sportclub gebruikt. De Sportclub kreeg op 19 december 1969 toestemming van de directie de vijver als schaatsbaan te gebruiken. Er werd met spoed een geluidsinstallatie aangelegd en tegen betaling (de portiersloge fungeerde als kassa) konden de Nat.Lab.-medewerkers er schaatsen. Er werd totaal fl. 137,- geïnd. Door de snel invallende dooi werden er dat jaar nog geen wedstrijden gehouden. Dat lukte wel op zaterdag 19 januari 1980, toen er kortebaantwedstrijden voor kinderen werden gehouden. In drie leeftijdscategorieën werd gestreden om de eer en de prijzen: 6 en 7 jaar; 8, 9 en 10 jaar; 11 en 12 jaar. De Sportclub stelde fl. 150,- aan prijzen beschikbaar.

43

Soep

In 1986 kon er opnieuw geschaatst worden en in de Boerderij werd soep en chocomel bereid die gretig aftrek vond. In 1987 werd er een elfstedentocht voor de kinderen georganiseerd die een prachtig vaantje als aandenken mee naar huis konden nemen. Op de oever langs de vijver kwamen

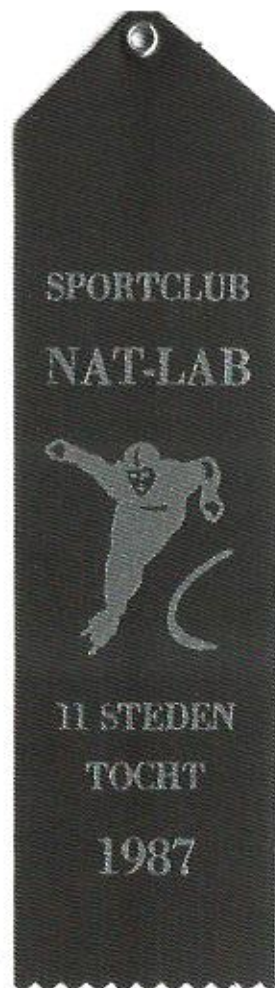
De stempelkaart die bij de 11-stedentocht in 1987 werden gebruikt met het parcours van de tocht.

Kortebaanwedstrijden in 1980.

borden met daarop de namen van de Friese Elf Steden. Er was zelfs een echte kluunplek waar men even van het ijs moest en over het gras moest klunen. Sommige kinderen waren zo enthousiast dat ze het traject wel vijf keer schaatsten om maar steeds opnieuw een vaantje te krijgen.

In 1991 kon er voor de tweede keer een elfstedentocht worden gehouden al moesten de deelnemers dit keer over een traject tussen sneeuwwallen door dooiwater hun weg vinden. De pret was er niet minder om en zo'n 25 kinderen volbrachten de tocht inclusief het klunen tussen Dokkum en Barthlehiem. In januari 1997 werd er wederom een elfstedentocht gehouden.

De deelnemers kregen een vaantje als aandenken.

zonder stil te staan of te wandelen, een ander wil wel eens mopperen dat hij/zij de 15 km niet binnen de 50 minuten heeft kunnen lopen.

Maar behalve de grote verschillen in onze loopprestaties is er ook een groot verschil tussen de accommodatie van 1975 en die van 1999. Toen we van de Sportclub toestemming kregen de Boerderij te gebruiken, vonden we dat fantastisch, hoewel er maar één (heren/dames) verkleedruimte was, met één grote wasbak met stromend water. Vandaag de dag hebben we wel eens de neiging te klagen als de douches te warm of te koud zijn! Vierentwintig jaar geleden liepen we een rondje van 2,3 km: het "E3-tje". Dit was het parcours vanuit de Boerderij langs het inmiddels verdwenen voetbalveld, voor de E3 rechtsaf, 600m langs de E3, een zandpad naar rechts, dit zandpad 600 m volgen, rechtsaf weer terug naar de Boerderij. Na enige weken werden het meer rondjes en zo ontstonden er rondjes van 4, 6, 9, en 15 km.

Verder gebruiken veel deelnemers aan de Marathon van Eindhoven deze trainingsfaciliteit om hun conditie aan te scherpen. Dat dit niet zonder resultaat bleef blijkt uit de eerste plaats die een aantal keren bij de bedrijvenloop werd behaald (waar de tijden van de eerste drie lopers van hetzelfde bedrijf de rangorde uitmaakt).

Nat.Lab. deelnemers aan de Eindhovense marathon.

Uit bovengenoemd initiatief is de jaarlijkse Nat.Lab. Bosloop ontstaan die in 1981 voor het eerst werd gehouden. In dat jaar liepen 35 deelnemers, deze aanvankelijk 7,4 km lange bosloop uit.

Binnenkort zijn we toe aan de 25ste editie en kunnen de deelnemers wederom kiezen tussen vier verschillende afstanden: 5, 7 ½, 10 of 15 km.

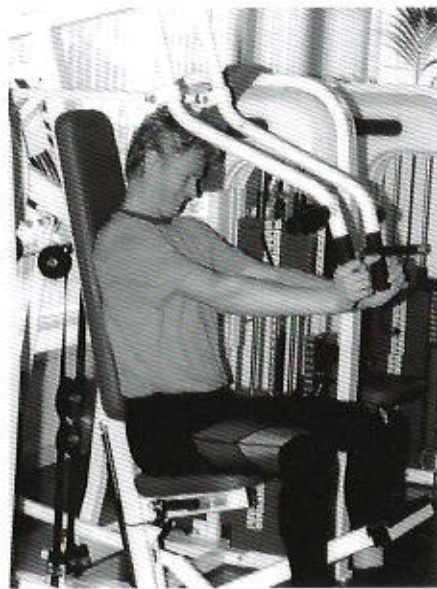
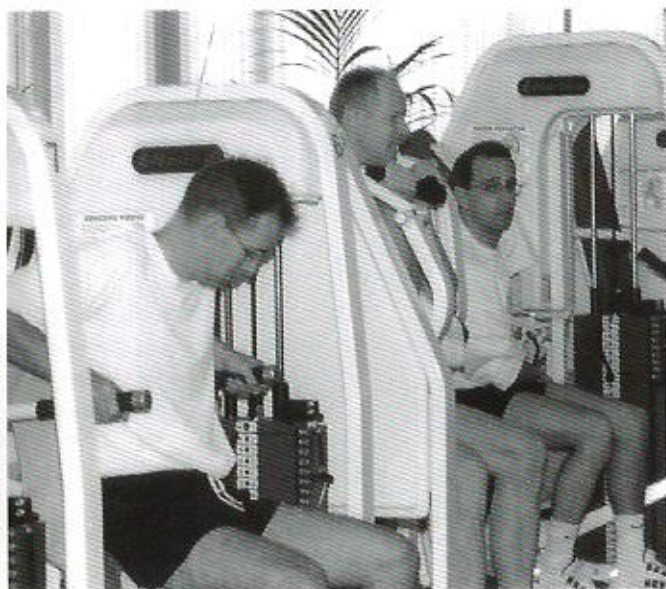
Fit, fitter, fitst

Fitness

Bij de oprichting van de Sportclub in 1939 had wellicht nog niemand van het woord fitness gehoord, althans niet als een tak van sport bedoeld werd. Nu is de sectie fitness met ruim 500 leden veruit de grootste sectie van de Sportclub. Fitness is niet op initiatief van de Sportclub of van een van haar leden ontstaan, maar heeft alles te maken met een hedendaagse vervelende klacht. Veel mensen zitten tegenwoordig dagelijks vele uren achter de computer en de vele steeds herhaalde bewegingen brengen klachten met zich mee die bekend staan onder de verzamelnaam RSI (van *repetitive strain injury*). Om deze klachten te voorkomen heeft de directie in 2000 de voormalige kantine van WA omgebouwd tot een fitnessruimte waar men op 51 toestellen zijn algehele conditie kan verbeteren. Daarbij klinkt de gebruikelijke muziek en kan men kijken naar een tv-programma. Op 8 januari 2001 werd de ruimte officieel geopend.

Preventie

Naast kracht- en conditietraining is er een speciaal RSI-preventieprogramma. Deelnemers hieraan wordt geleerd wat ze kunnen doen om RSI te voorkomen. De ruimte is voorzien van kleed- en douchefaciliteiten en kan onder werktijd worden gebruikt. Met name het laatste heeft enorm bijgedragen tot de populariteit die fitness nu heeft. Om het bezoek te kunnen registreren en voor wensen en/of klachten een 'loket' te hebben, moeten bezoekers van de fitnessruimte lid zijn van de Sportclub. Afspraken met de exploitant worden in overleg met de Sportclub gemaakt.

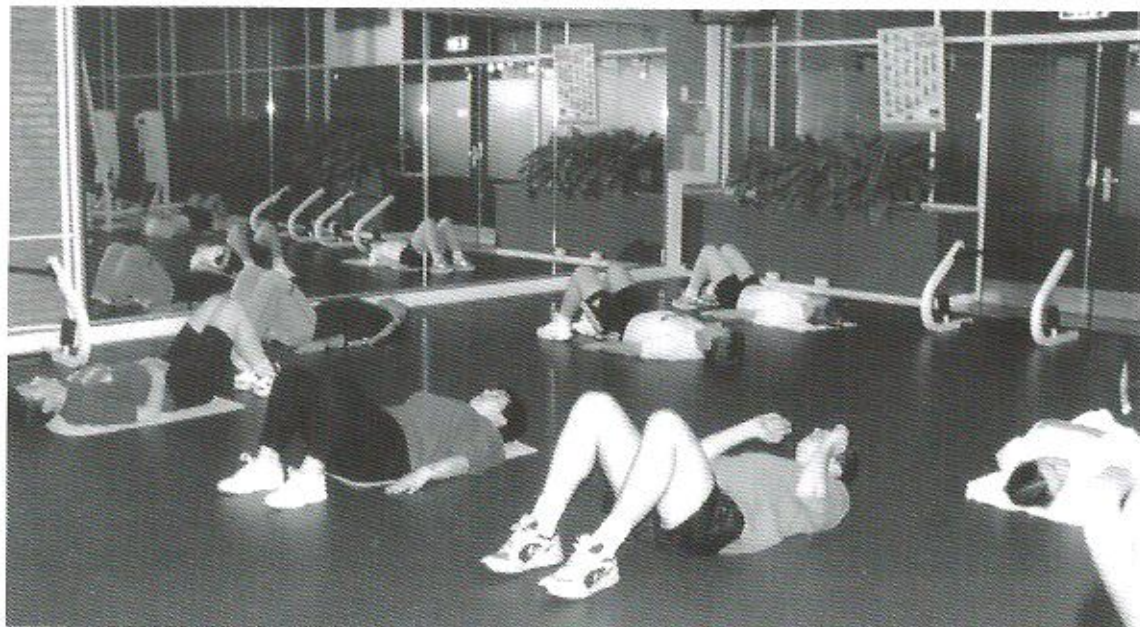
Er zijn apparaten voor krachttraining ...

48

... om het uithoudingsvermogen te vergroten, maar ...

... ook zonder hulpmiddelen worden de spieren gestaald.

Brains, hockeymeisjes en sticks

Hockey

Er bestaat een Nat.Lab.-hockeyteam met de fraaie naam 'Brains' dat meedoet aan de bedrijvencompetitie in de Regio Eindhoven. Daarnaast vindt elk jaar het Night Cap Cup Toernooi plaats waaraan zo'n twintig afdelingen van Philips uit binnen- en buitenland deelnemen. Qua tijd is dat laatste een kleine activiteit maar qua sfeer is dit jaarlijks terugkerend feest ongeëvenaard. Volgens de traditie worden de teams samengesteld uit Philips-medewerkers en hun naaste familie.

De winnaars van het toernooi worden geacht het toernooi een jaar later te organiseren; op deze manier wordt gegarandeerd dat het toernooi niet uitsterft ten gevolge van organisatie moeheid. In het verleden hebben de 'Brains' het toernooi twee maal gewonnen, namelijk in '86 en '89. Inderdaad in het jaar, en zelfs in exact hetzelfde weekend, dat 'Jubilab' werd gevierd. Hoewel in '90 niet werd gewonnen is het 34de tournooi toch door het Nat.Lab.-hockeyteam georganiseerd omdat in verband met Centurion de winnaars van het voorgaande toernooi onvoldoende financiële middelen hadden. Het toeval wil dat we in 2004, 15 jaar later in het weekend voor 'MusiCampus', opnieuw en dus voor de derde keer het Night Cap Cup Toernooi hebben gewonnen. We hebben dus de eer en uitdaging om de 48de editie te mogen organiseren.

Toeval? ... of een duidelijke band met de Sportclub die al zoveel jaren hockeyen voor de Nat.Lab.- en tegenwoordig campusmedewerkers mogelijk maakt.

Het Night Cap-toernooi, een jaarlijks terugkerend evenement.

In 1953 staat onderstaand gedicht in het maandblad van de Sportclub. Opmerkelijk omdat er toen nog geen sectie hockey bestond.

Sportgirl

*Zij stapt de trein in, jong en kwiek,
Haar 'Mogge heren' is muziek.
Zij kruist twee blote meisjesbenen,
met wollen sokjes tot de schenen
en zit direct op haar gemak
een engel in een mantelpak.*

*Ze monstert even de coupé
Wij vallen geen van allen mee.
Haar neusje ruikt wat ontevreden
Rrrranggg..... 't raampje is al naar beneden
en zij erbuiten, zonverblind.
Jaloers verwijt ik op slag de wind
die met haar warrelharen speelt*

*en dol verliefd haar wangen streelt.
Gelukkig, eind'lijk gaat ze zitten
(Ik zie vanmorgen niemand pitten)
Haar tas wordt driftig afgezocht
Wij sterven zwijgend van de tocht.*

*Ze mikt haar tas weer in het net
en pikt gewiekt een cigaret.
Een joch haast zich haar vuur te geven
Dat is de kans van heel zijn leven
Hij is al driekwart van de kook
Zij inhaleert de blauwe rook*

*Haar kuit vertoont een wonde plek
een blauw-groen-gele beurse vlek
Zijn ogen blijven er op rusten
Als hij dat arme beentje eens kuste
Zij kijkt, en zegt op zijn meewaar'ge blik
"Ja rot hè, van een hockeystick".*

Passen en bieden

Bridge op het Nat.Lab.

Rond de jaren vijftig van de vorige eeuw werd binnen Philips Eindhoven een winteravondbridgecompetitie opgezet waaraan teams deelnamen van de verschillende bedrijfsonderdelen uit Eindhoven en directe omgeving. Zo had je in die tijd teams van (zo heette dat toen) Röntgen, RGT, Philips Nederland, Glasfabriek, Licht, etc. De wedstrijden werden gespeeld in de 'Eetzaal kamerbewoners' in de Gagelstraat. Ook het Nat.Lab. was daar vertegenwoordigd met een aantal viertallen. Om nu te weten te komen welke Nat.Lab.-bridgers het beste in die teams konden worden opgesteld, werd er eenmaal per jaar een bridgedrive voor Nat.Lab.-medewerkers gehouden. In die tijd werd die drive georganiseerd door Kees van der Donk, een actief lid van de Sportclub Nat.Lab. Voor die onderlinge drives moest een ruimte in de stad worden afgehuurd, in restaurant 'De Bus' of in een zaaltje van een hervormde kerk. Later nam Piet Admiraal die rol over.

Koud buffet

De Philips Winteravondcompetitie ging begin jaren zeventig ter ziele en daarmee verdween ook de noodzaak om een Nat. Lab.-drive te organiseren. In 1975 nam Philips Nijmegen het initiatief over om eenmaal per jaar Philips-breed te bridgen. Daar werd dan door de Philips-vestigingen uit het hele land en zelfs uit België, gestreden om de wisseltrofee 'Het Lampenvrouwtje'. Toen werd er ook weer een onderlinge bridgedrive van Nat.Lab.-ers in het leven geroepen om te kunnen bepalen welke paren je moest opstellen om met een zo sterk mogelijk Nat.Lab.-team voor de dag te kunnen komen. Inmiddels was De Boerderij voor dit doel beschikbaar, maar die bleek toch niet zo geschikt. De helft van het aantal deelnemers zat beneden aan tafels rond de bar en de rest speelde boven op de zolder. Dit ongemak werd toch verkozen boven de huur van een externe plek. Zeker na afloop van die drives was het uiterst gezellig, niet in de laatste plaats door een uitstekend

koud buffet dat aanvankelijk door echtgenotes van enkele fanatieke bridgers bereid werd. Toen deze bridgers later met pensioen waren, vonden de dames dat de heren het zelf maar moesten klaarmaken en zo geschiedde het. De kwaliteit van het gebodene heeft daar niet onder geleden. Integendeel, de heren sloofden zich uit om niet voor hun dames onder te hoeven doen.

Wisseltrofee

Het Nat.Lab.-team heeft tweemaal de wisseltrofee 'Het lampenvrouwtje' gewonnen. De eerste maal in 1993 en de tweede maal in 1995. In 1998 werd de Nationale Philipsdrive voor de laatste maal gespeeld: het evenement was gevelde door de vele reorganisaties. De onderlinge Nat.Lab.-drive heeft het daarna nog drie jaar volgehouden maar ging ook ten onder door gebrek aan belangstelling. Kennelijk moeten we weer wachten op een centraal initiatief als de aanjager voor deze activiteit op het Nat.Lab.

51

Martin Verheijen en Vic Teeven winnen de Nat.Lab.-drive in de Boerderij in 1996.

Geen sport maar wel spel

Kienen

Grote Kienavond

van sportclub Nat.Lab.

op vrijdag 11 november a.s.

in kantine WY-p
aanvang 20.00 uur

- * Hoofdprijzen: FLAT SQUARE VISION
 - * Kleurentelevisie
 - * Video-recorder
- en vele andere fantastische prijzen!

(max. 300 zitplaatsen)

- * Uitsluitend via Voorverkoop vanaf 28/10
(max. 2 plankjes p.p. à F.3,-/st.)

- Magazijn WZ k
- Magazijn WD kant. beh. mag.
- hr. Coensen Nat.Lab. geldrop

Hoewel kienen geen sport is in de gebruikelijke zin, hebben veel Sportclub-leden en veel door hen meegebrachte introducees aan deze activiteit deelgenomen. De Sportclub organiseerde het festijn en zorgde voor de prijzen. Aanvankelijk werd er

aan de burgemeester toestemming gevraagd en werd er zelfs gemakkelijksheidsbelasting afgedragen. In ruil daarvoor kreeg men toestemming de avond te organiseren, maar tegelijkertijd werden er regels opgestuurd, waaraan men zich met betrekking tot het kienen - het is tenslotte een kansspel - moest houden.

De kienavonden werden vroeger in het Philips Ontspannings Centrum gehouden, maar de laatste jaren in de kantine van WB. Vooral bij onze zuiderburen die in grote getale, vaak vergezeld door introducees, kwamen opdagen op zo'n avond, was het een geliefde bezigheid. Jan Wouters was de gevierde kienmaster. Een van de mopjes waar hij zelf het meeste plezier aan beleefde, was de uitspraak "Ik ben gelukkig getrouwd," dat wil zeggen "ik ben getrouwd en mijn vrouw is gelukkig". Vervolgens begon hij dan te lachen. De mensen achter de bar vonden dat bij de zoveelste herhaling niet meer zo lollig. Het grote aantal introducees zorgde ervoor dat de mooiste prijzen vaak niet bij de Sportclub-leden terecht kwamen en dat leverde nogal eens scheve gezichten op. Inmiddels is deze traditie een zachte dood gestorven.

2		22	31	45			85	
3	17	27	36			62		
		26		42		65	74 83	
4			32		57		77 84	
6	16				54	66		82
		19	29	39	41	53		

Sporten met een grote actieradius

Motorclub Spat.Lab.

Een wat vreemde eend in de bijt is wellicht de motorclub met de fraaie naam MC Spat.Lab., die in 1996 werd opgericht door Anja Welvaarts, de initiatiefneemster.

In 1995 werd bekend dat de jaarlijkse Philips-toertocht, bedoeld voor Philips-medewerkers en introducees, wegens opheffen van de organisatie, geen doorgang meer kon vinden. Anja Welvaarts heeft toen het heft in handen genomen en deze dagtocht vanuit het Nat.Lab. weer nieuw leven ingeblazen. Daarna werd door haar en enkele enthousiastelingen een nieuwe sectie binnen de Sportclub opgestart: de MotorClub Spat.Lab.

Circuit

De motorclub heeft echt zijn draai gevonden binnen het 'circuit'. Er is volop belangstelling voor de dagtochten en weekends. Deze staan natuurlijk in het teken van motorrijden, maar ook gezelligheid staat hoog op het lijstje. De start is altijd vanuit een gezellig cafeetje of restaurant waar de inwendige mens met koffie of thee versterkt wordt. Tijdens de routes

wordt er aangelegd bij de nodige terrasjes en ook het eindpunt is een gezellig terras waar kan worden nagepraat over het motorrijdersgevoel van 'vrijheid en snelheid'. Enthousiast worden daar ook weer de nieuwe afspraken gemaakt: "Wanneer gaan we weer?"

Instructie

Verder worden er instructieavonden rondom diverse thema's georganiseerd. Aan de orde zijn al geweest: veiligheid, banden, kamperen met de motor, het gebruik van een GPS (Global Positioning System), wat is een goede helm, een dagopleiding VRO (verhoogde rijvaardigheidsopleiding) en een theorie-avond om de verkeersregels e.d. weer op te frissen.

Weekends

Behalve dagtochten, worden ook vele weekends georganiseerd, naar onder andere de Eifel, de Ardennen en het Moezelgebied. Kortom een heel actieve en enthousiaste club, een aanwinst voor de Sportclub (al zullen velen motorrijden niet meteen als een sportieve prestatie zien).

Op een terrasje in Maasbree, 2003.

Anja Welvaarts na een vermoeiende dag.

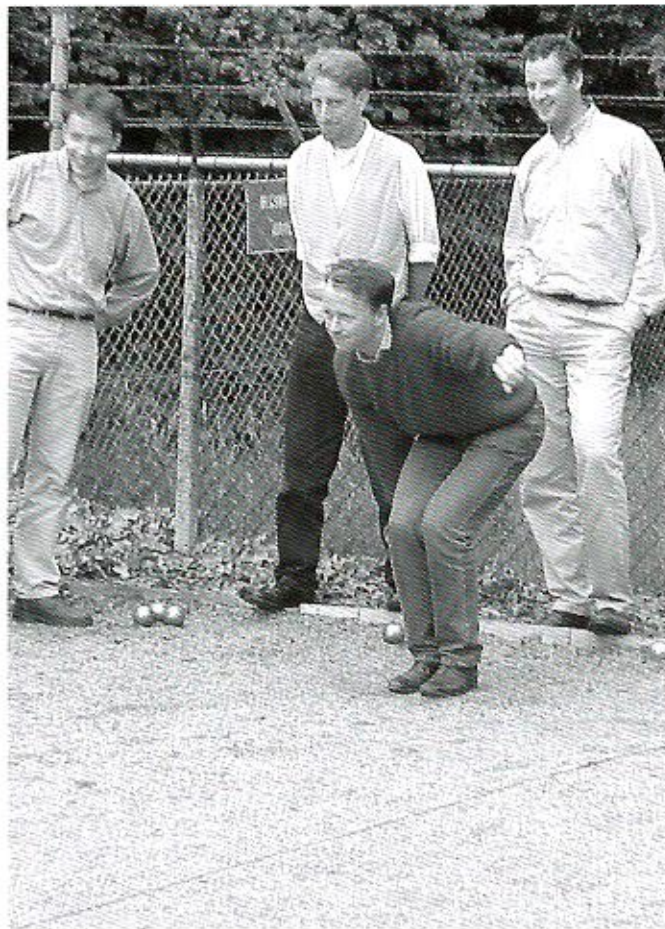
De paden op de lanen in.

Een balletje opgooien

Pétanque

Pétanque, ook wel jeu de boules genaamd, is een spel waarbij de spelers met een aantal zware ballen zo dicht mogelijk bij een eerder op de baan gerold klein balletje proberen te gooien. In 1993 werd er voor het eerst melding gemaakt van plannen voor een pétanque-baan. In 1994 bij het 80-jarig bestaan van het Nat.Lab. werd er door de directie een baan geschonken die officieel in gebruik werd genomen met het spelen van een wedstrijd tussen de directie en een team samengesteld door de initiatiefnemer Hans de Bruin.

Bij de baan, die achter de Boerderij lag, kwam een kast met ballen en zo kon eenieder tussen de middag of na werktijd een 'potje' pétanque spelen. Het enthousiasme was zo groot dat in 1999 voor de eerste keer een echte competitie van start ging. Echter met de bouw van de campus moest de baan wijken. Gelukkig is er na de laatste verbouwing van de Boerderij weer ruimte gemaakt voor een nieuwe baan. Die komt nu voor de Boerderij te liggen. Binnenkort zal deze in gebruik worden genomen.

Tussen de middag wordt er geregeld een balletje opgegooid, hier op de 'oude' baan achter de Boerderij.

Hans de Bruin, de initiatiefnemer van de sectie pétanque, hier op zijn pet gezien, meet de afstand zeer nauwgezet.

Op de woelige baren van de Nat.Lab.-vijver

Windsurfen

Het initiatief voor surfen op de Nat.Lab.-vijver werd genomen door Thijs Bril, die in de zomer van 1979 een brief aan het bestuur richtte met de vraag of er op de vijver gesurfd mocht worden. Een niet alledaagse vraag!

Eerder, en wel in 1978, was een aanvraag om te mogen zeilen op de vijver in verband met bezwaren van de directie afgewezen. Men was toen bang dat er in werktijd en met gebruikmaking van gereedschap en materiaal van het Nat. Lab. aan de boten werd gewerkt. Het bestuur ondernam een nieuwe poging en na overleg met de *plantmanager* en de bewaking kreeg in het najaar van 1979 een aantal leden toestemming om te onderzoeken of de vijver geschikt was

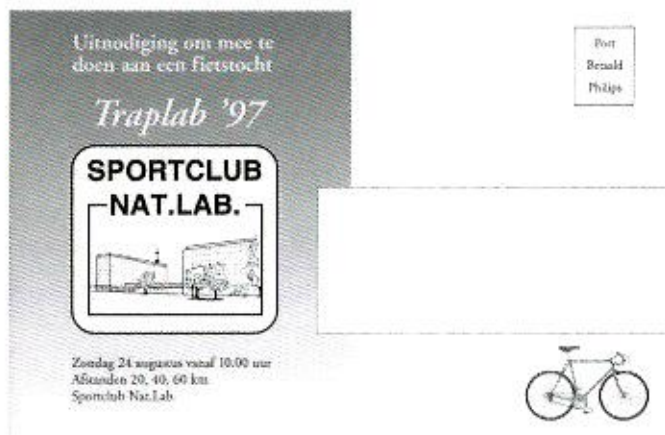
om er op te windsurfen. De resultaten van dat onderzoek waren positief. In 1980 werd de Nat.Lab.-surfclub opgericht. Bij de start hadden de dertig leden die de sectie toen al kende, de beschikking over twee planken die eigendom waren van de Sportclub. Er werden afspraken gemaakt over tijden waarop gesurft kon worden; men wilde geen ruzie met de vissers. Een paar wat meer ervaren leden fungeerden als instructeurs. Later mochten de leden zelfs met hun eigen surfplank komen. In 1982 telde de surfclub 70 leden en in 1986 was dit aantal zelfs gegroeid tot 99. In dat jaar werd er 52 uur instructie gegeven. Na nog een aantal actieve jaren ebde de belangstelling weg en in 1992 werd de surfclub opgeheven. Het materiaal is toen onder de leden verloot.

Bij gebrek aan wind ...

'We moesten maar weer eens een feest organiseren'

Feesten met het hele Nat.Lab.

58

De uitnodiging voor Traplab '97, het feest dat op 24 augustus 1997 werd gevierd.

Her feest dat bij het 40-jarig bestaan van de Sportclub werd gevierd, zie verderop, was zo'n succes dat bij de evaluatie ervan de gedachte werd geopperd eens in de paar jaar een dergelijk feest te organiseren. Zo kunnen we terugkijkend vaststellen dat de jaren tachtig en in mindere mate de jaren negentig de jaren van de grote Nat.Lab.-feesten zijn geweest. De formule was in grote lijnen steeds dezelfde. Het begon altijd in een bestuursvergadering als de volgende opmerking gemaakt werd: 'We moesten maar weer eens een feest organiseren.'

Thuisfront

Vaak werd er dan ruim van te voren begonnen met het peilen van de belangstelling voor een feest. Dat gebeurde door toegangskarten te verkopen. De over het terrein verspreid

voorkomende magazijnen fungeerden als verkooppunten. Het meeste succes werd geboekt als ook het thuisfront van de medewerkers op de hoogte gebracht werd van het komende feest. Hiervoor werden vaak fraaie uitnodigingskarten gemaakt. Kortom in de maanden voor het evenement plaats zou vinden, was er een al een maximale inspanning om het feest onder aandacht van de toekomstige feestgangers te brengen. Succes was zo verzekerd.

Vervolgens benaderde het bestuur dan een aantal mensen om gezamenlijk een thema voor het feest te genereren en zo mogelijk uit te werken. Als dat was gebeurd ging het bestuur op zoek naar kartrekkers en die zorgden op hun beurt weer voor versterking. Zo ontstond er na verloop van tijd een bont gezelschap aan medewerkers die zo'n feest voorbereidden. Als het eenmaal zover was leverden ze een grote bijdrage aan het succes ervan. Omdat niet alleen de leden van de Sportclub konden deelnemen aan zo'n feest, maar de hele Nat.Lab.-bevolking uitgenodigd werd, vroeg het bestuur van de Sportclub altijd aan de Nat.Lab.-directie om een financiële bijdrage.

Afhankelijk van de tijd en degene die op dat moment directeur was, droeg het Nat.Lab. bij in de kosten. Behalve de deelname van niet-Sportclubleden was een andere reden om subsidie te vragen ook nog dat het financiële risico van een groot feest te groot was voor de Sportclub om alleen te dragen.

Schoolreisjesverzekering

Bij zo'n feest waren er natuurlijk altijd infrastructurele voorzieningen nodig. Op bepaalde plekken, bij de biertaps bijvoorbeeld, moest water en elektriciteit zijn. De ATD, de Algemene Technische Dienst, zorgde daar altijd met

plezier voor. De afdeling Bewaking heeft bij al die feesten een geweldige inspanning geleverd. Niet alleen zorgden zij ervoor dat er geen 'indringers' het terrein opkwamen, ook regelden zij het verkeer. Omdat er zich bij het samenkomen van dergelijke grote mensenmassa's ook wel eens gevaarlijke situaties konden voordoen, speelden ook de EHBO-ers een rol tijdens de feesten. Nooit werd er vergeefs een beroep gedaan op die medewerkers, die gewapend met pleisters, rekverbanden en andere hulpmiddelen paraat waren. Om achteraf niet met onoverkomelijke financiële problemen geconfronteerd te worden, werd er uiteraard een verzekering afgesloten. Dat was een zogenaamde 'schoolreisjesverzekering' die bij het IAK, Philips' huisverzekeraar, voor 2500 man werd afgesloten.

Vrijwilligers

Onontbeerlijk waren de grote aantallen vrijwilligers bij dergelijke feesten. Niet alleen vooraf bij de organisatie, maar ook achteraf bij het opruimen van de enorme puinhopen die de ochtend na zo'n feest rond de vijver aangetroffen werden.

Het feestcomité organiseerde na afloop ook nog altijd een bijeenkomst waar de vrijwilligers nog weer een klein feestje bouwden.

Hoewel elk feest een eigen thema had, waren er ook steeds terugkerende ingrediënten bij de feesten. Er waren altijd activiteiten die speciaal op de kinderen gericht waren. Zo was er altijd een ballonnenwedstrijd. Ook werd er altijd een loterij georganiseerd.

Het eerste feest dat in deze reeks werd georganiseerd was **Spektakel '83** in 1983 gevolgd door **Amusement '86** in 1986 en **Jubilab** in 1989. Dit laatstgenoemde was een feest ter gelegenheid van twee jubilea, het 75-jarig bestaan van het Nat. Lab. en het 50-jarig bestaan van de Sportclub. Dat feest was onderdeel van een hele reeks festiviteiten die op het Nat.Lab.-terrein georganiseerd werd. Daarna kregen we **Allemachtig, Nat.Lab.-80** in 1994 en **TrapLab** in 1997. Met **Camp'Yus** in 1999 werd het 60 jarig bestaan van de Sportclub gevierd. En het laatste feest in de serie is **MusiCampus in 2004**.

De moeder van alle feesten

Het veertigjarig bestaan in 1979

Precies 10 jaar na de opening van het sportveld en de ingebruikname van De Boerderij vindt er een tweede groot evenement plaats: het 40-jarig bestaan van de Sportclub Nat. Lab. Terugkijkend is deze gebeurtenis met name zo bijzonder omdat de mensen van het eerste uur, waaronder de eerste voorzitter ir. Jansen Gratton, dit nog hebben meegemaakt en hun ervaringen van die eerste jaren toen zijn opgeschreven. Verder werd ook toen de betekenis van de veertigjarige Sportclub voor de samenwerking tussen de afdelingen van het Nat.Lab. door de toenmalige voorzitter Van Gestel voor het eerst duidelijk verwoord.

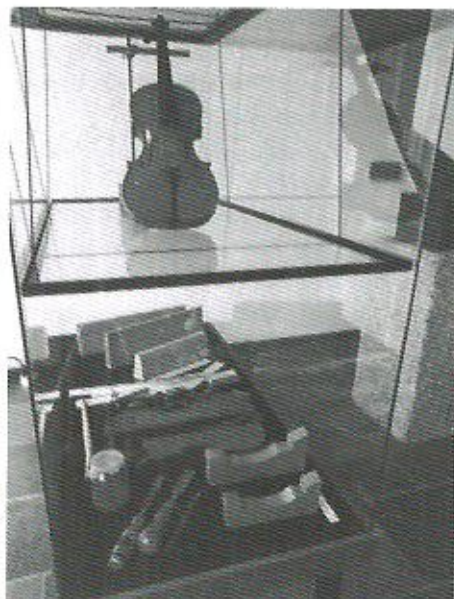
60

Al ruim van te voren was er een commissie van wijze mannen benoemd die deze gebeurtenis inhoud moest geven. Het feestprogramma bestond uit een kinderfeest, een Olympische Dag met slotfeest en een tentoonstelling Sumus Operantes (Latijn voor wij zijn bezig), waar allerlei mensen de resultaten van hun hobby's toonden.

In de Philips Koerier van 19 april 1979 stond volgende voorbeschouwing.

De eerste beheerders van De Boerderij, de heer en mevrouw Wijn, komen als een van de eersten aan in de geheel verbouwde Boerderij.

Een van de deelnemers aan de tentoonstelling Sumus Operantes was een vioolbouwer.

De bobo's aan de bar: de directeur van het Nat.lab., Eddy de Haan met zijn vrouw en Jef van Gestel.

Sportclub Nat.Lab. veertig jaar

Het jubileumfeest wordt ingeluid met een hobbytentoonstelling 'Sumus Openantes', die gedurende twee weken in gebouw WB te bezichtigen zal zijn. Ongeveer vijftieng hobbyisten uit het laboratorium tonen hier hun werk dan wel verzamelingen op het gebied van tekenen, schilderen, pottenbakken, fotografie, treinbouw, enz..

De verdere activiteiten vinden in de weekenden van 11 en 18 mei plaats. Op 11 mei zal de door een groot aantal leden verbouwde Boerderij officieel in gebruik worden genomen. Het bestuur van de Sportclub koppelt hieraan een receptie.

De volgende dag is gereserveerd voor de jeugd. Dan is er voor de kinderen tot twaalf jaar een groot feest rond de Boerderij. Het hoofdprogramma vindt een week later plaats als tijdens de 'Olympische Dag' groepen en individuen zich kunnen uitleven in een groot aantal sport- en spelonderdelen. Er zijn individuele prijzen te verdienen en verder is er de verkiezing van sportvrouw, sportman en sportploeg van het Nat.Lab. 's Avonds volgt het slotfeest in een tent bij de Boerderij met veel muziek en gelegenheid tot dansen. Tijdens deze avond zal ook de prijsuitreiking plaats vinden.

De voorbereidingen voor het jubileumgebeuren zijn twee jaar geleden al begonnen. Er werden acht verschillende commissies ingesteld om plannen te maken en uit te werken. "We zijn er van overtuigd dat het feest een grandioos succes wordt. Er is door zoveel mensen enthousiast aan gewerkt, er is zoveel medewerking van alle kanten gekomen, dat het gewoon niet fout kan lopen", zegt sportclubvoorzitter J. van Gestel.

De Sportclub telt ongeveer duizend leden, waarvan er een kleine zeshonderd actief zijn. Het grote belang van de Sportclub zit 'm niet alleen in het feit dat men lichamelijk bezig is, maar vooral in het bevorderen van de sociale contacten binnen het laboratorium. We hebben eigenlijk dezelfde functie als een personeelsvereniging: Het creëren van betere verstandhoudingen tussen de verschillende afdelingen en tussen de medewerkers onderling. In de situatie van het laboratorium heeft de Sportclub heel duidelijk bijgedragen in het neerbalen van de muur die altijd heeft bestaan tussen de research enerzijds en de werkplaatsen anderzijds, meent voorzitter van Gestel.

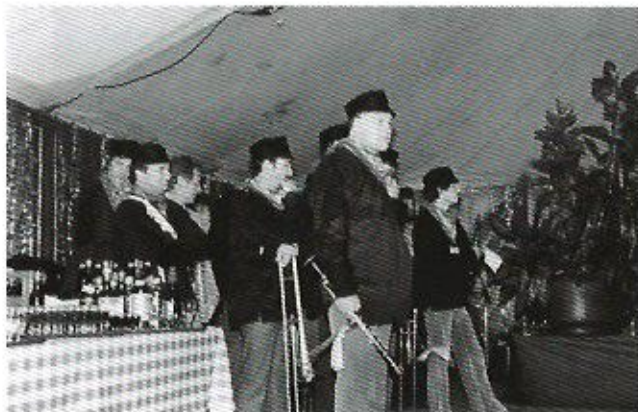
Eddy de Haan gewapend met pijl en boog opent het feest door een ballon aan flarden te schieten.

Zaklopen op de Olympische Dag die ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de Sportclub werd georganiseerd.

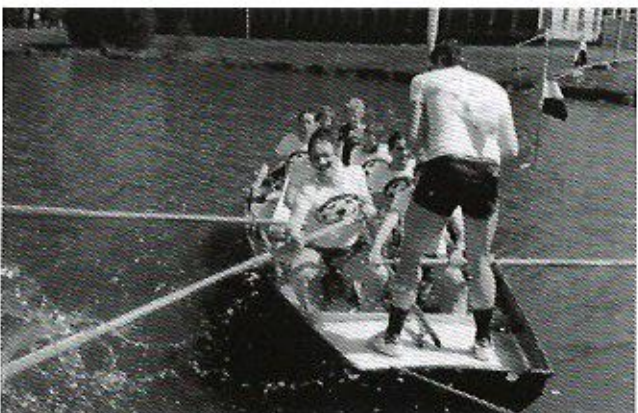
In 1979 was Jef van Gestel voorzitter van de Sportclub. Hier wordt hij tijdens de receptie gefeliciteerd door de voorzitter van het eerste uur, Ir. Marinus Jansen Gratton.

De receptie werd opgeluisterd door de Boerenkapel.

Ook op het water werd er strijd geleverd.

"We kennen voor onze club wel reglementen, maar er wordt nauwelijks mee gewerkt. Prestaties leveren is niet het belangrijkste. Het op een sportieve manier deelnemen staat voorop. Op de Olympische Dag is dan ook de sportiviteitbeker de grootste beker". Zo zegt hij.

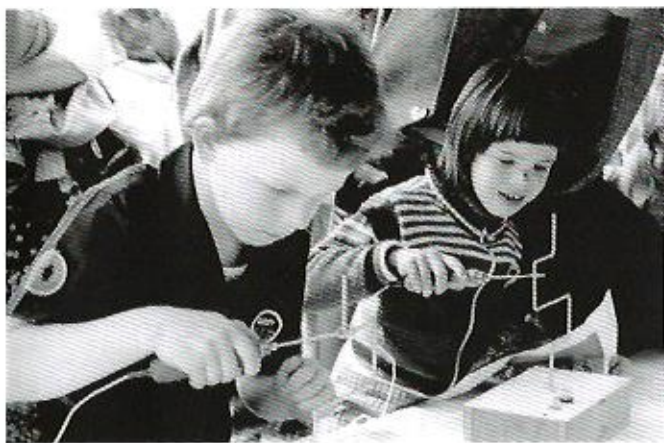
De Sportclub kent op het moment tien verschillende secties: zomeravondvoetbal, zaalvoetbal, volleybal, interne voetbalcompetitie, tennis, tafeltennis, trimmen, hockey, vissen en kienen. Het laatste is dan misschien wel geen echte sport maar trekt toch veel deelnemers. Het meest in trek is de interne voetbalcompetitie. Er doen 25 elftallen aan mee. Erg actief ook is men bij het volleybal. Men weet sterke teams op de been te brengen die geregeld voor allerlei competitie- en toernooisuccessen zorgen.

Dat laatste geldt ook voor de tafeltennis- en tennissectie. De trimgroep breidt zich steeds verder uit, in tegenstelling tot het zomeravondvoetbal, waarvoor de belangstelling iets terugloopt. De hockeyers beperken zich voornamelijk tot het eens per jaar deelnemen aan het bekende Night Cup-toernooi. De hengelaars hebben het uitstekend voor elkaar. Zij beschikken over een op het Nat.Lab.-terrein gelegen visvijver met een goed en gevarieerd visbestand. De trimmers zitten ook goed. Dank zij de afdeling Recreatie van het concern kunnen ze gebruik maken van een uitstekend geoutilleerde trimbaan.

Een bijzonder belangrijke accommodatie voor de Sportclub is 'De Boerderij'. Deze boerderij waarvan de gepensioneerde Nat. Lab.-medewerker Simon Wijn de beheerder is, geldt als het trefpunt tijdens en na het sportgebeuren. Er zijn kleedkamers met alles erop en eraan voor de trimmers en voetballers. De tafeltennissers gebruiken de zolder voor hun wedstrijden en trainingen. Er is een bar met gezellige zitjes.

De Boerderij is recent geheel verbouwd. Een groot aantal leden heeft keihard aan de verbouwing gewerkt. Bij de uitwerking van de verbouwing stond de inspraak van de leden met betrekking tot de inrichting voorop. De tekeningen werden gemaakt door een van de leden die architect was. De medewerking van de directie (Dr. de Haan) maakte de uiteindelijke uitvoering mogelijk.

De verwachting van het bestuur ten aanzien van de grootte van de Sportclub en het aantal activiteiten is dat het niet waarschijnlijk is dat er in de toekomst veel zal bijkomen. Men denkt hooguit aan een opkomende sport als surfen waarvoor de vijver geschikt is. Het bestuur ten slotte dat alles in goede banen leidt, bestaat naast de eerder genoemde voorzitter J. van Gestel uit: J. Verbunt, secretaris; M. Kunnen, penningmeester; C. de Haas, materialen; A. Moons, vice voorzitter, J. Wijers, tweede secretaris en P. Croymans.

De concentratie bij de jongste deelnemers tijdens het kinderfeest is groot.

De brandweerdemonstratie, later een vast onderdeel van elk feest, lokt altijd veel jonge spuitgasten.

Een barbecue met 2000 gasten

Spektakel '83

Van alle feesten was Spektakel ongetwijfeld het grootste dat de Sportclub, toen nog zonder financiële garanties van de directie, heeft georganiseerd. Al lang van te voren was een grote groep medewerkers bezig geweest dit feest voor te bereiden. Het comité had gekozen voor een competitie-element. Zo moesten alle groepen van het Nat.Lab. een team samenstellen dat herkenbaar was aan een schild en kleding. De teams streden om de eerste plaats in een competitie die uit een groot aantal verschillende opdrachten bestond. Een deel daarvan moest op de vijver worden afgewerkt, maar dat resulteerde er vaak in dat de deelnemers in de vijver terechtkwamen. Winnaar werd het team van de werkplaats met de ludieke naam 'de Speknekken'.

64

Tanks

Voor het comité bestond de grootste uitdaging uit het organiseren van een barbecue voor ruim 2000 (!) personen. Langs de vijver ter hoogte van de huidige strip stonden zo'n 80 grote, speciaal voor de gelegenheid gemaakte barbecues. Iemand was een firma op het spoor gekomen die na de komst van het aardgas waardoor er minder tanks voor huisbrandolie nodig waren, nog met onderdelen van deze tanks in zijn maag zat. De

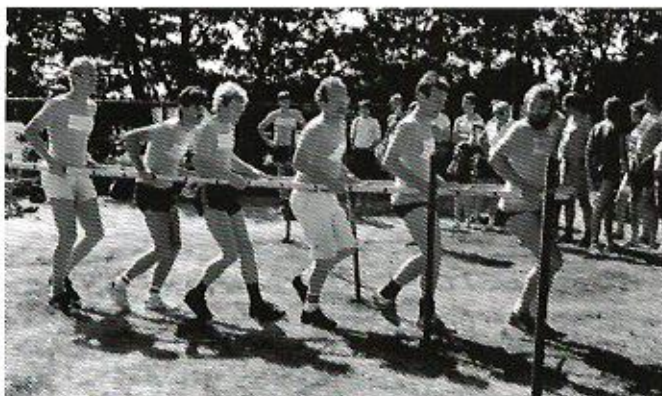
Het deelnemende team van het constructiebureau heette naar de baas (Franken) de Frankensteiners.

Elke overwinning werd beloond met een spekje aan een takel, een overwinningstrofee die speciaal voor dit doel in de werkplaats ontworpen en vervaardigd waren.

voor- en achterkanten werden goedkoop ingekocht en in de werkplaatsen maakte men er barbecues van. Ook werden er roosters bij gemaakt. Al voor het feest gehouden werd, zijn die barbecues 'verkocht' aan een bedrijf waarvan het feestcomité ze later weer 'huurde'. Met dergelijke constructies werden op een creatieve manier de kosten in de hand gehouden.

Omdat het weer altijd een onzekere factor is, werd overwogen om het hele gebied waar de barbecues stonden te overspannen met zeilen. Dat bleek echter in de uitvoering toch veel te duur te worden. Achteraf is alles goed gegaan omdat het weer

In fase lopen tijdens Spektakel was al bijna net zo moeilijk als in het gareel lopen tijdens het werk.

goed bleef, maar stel je voor dat er enorme plensbuien gevallen waren op de lange rijen met gedekte tafels en stoelen waaraan de feestgangers net met smaak hun worstje zaten op te peuzelen.

Bosbrand

Er werd uiteraard ruim gebruik gemaakt van de voorzieningen die het Nat.Lab. bood. Met 'accuwagens', de elektrische karretjes die jarenlang op het terrein in Waalre gebruikt werden om spullen te vervoeren, werd houtskool aangevoerd om de vuren te onderhouden. Het vlees, alles bijeen toch wel een compleet rund van enige omvang, kwam uit een grote koelwagen en een select gezelschap van bakmeesters zag er op toe dat iedereen zijn portie kreeg. Aan lange tafels deden de deelnemers zich tegoed aan worstjes, spiesen en hamburgers.

Gelukkig is de brandweer altijd bij hand.

De directeur van het Nat.Lab. Kees Teer reikt de hoofdprijs (vijf worsten) uit aan het team 'No Bluf'.

Sommige teams waren wel erg fraai uitgedost.

Ook nu ontbrak een ballonnenwedstrijd niet.

De winnende foto van de fotowedstrijd die tijdens Spektakel werd georganiseerd.

Het geweldig mooie weer werkte daarbij enorm mee. Toen alle barbecues tegelijk operationeel waren, leek het net of er op het Nat.lab.-terrein een enorme bosbrand woedde. Gelukkig is de brandweer van Eindhoven er niet op af gekomen om de gasten alsnog nat te spuiten.

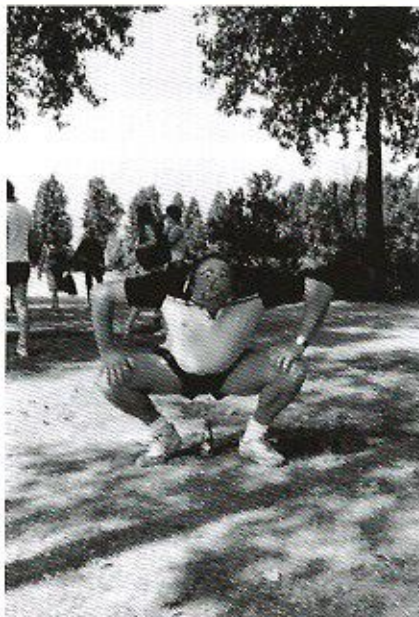
Hoe geslaagd het feest was werd geïllustreerd door de brieven die Dr. de Haan, de voormalige directeur, en Dr.Ir. Teer, directeur in 1983, aan respectievelijk Jef van Gestel en het bestuur van de Sportclub schreven:

Waarde Van Gestel,

Via jou wil ik al diegenen die Spektakel '83 gerealiseerd hebben mijn hoge appreciatie en gelukwensen met het resultaat doen toekomen. Het was inderdaad een groots spektakel, dat geolied en zonder dissonanten verliep.

Voor de uitreiking der prijzen had ik enkele aardigheidjes bedacht. Ik heb ze echter niet gebracht. Ze zouden als een baksteen zijn gevallen binnen dit uiterst ludieke gebeuren. Mijn hartelijke dank dat ik aan deze happening mocht deelnemen.

De Haan.

Een van de opdrachten was 'spijkerpoepen'.

Mijne Heren,

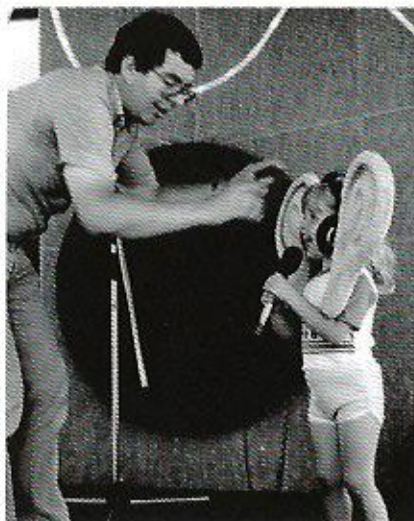
Het is mij een behoefte om naar aanleiding van het wel zeer geslaagde zogenaamde Spektakel '83 U het volgende te

berichten. Reeds ten tijde van het feest heb ik gepoogd om via microfoon en luidsprekers –kortweg de moderne techniek– uiting te geven aan mijn bewondering en die van mijn collega's voor uw originaliteit en organisatievermogen. Wetend dat moderne techniek ook zijn grenzen heeft en dat wil in dit geval zeggen dat zij niet verder reikt dan zij reikt, is het nuttig om bovengenoemde constatering ook nog eens via de zeer klassieke procedure van papier en potlood te doen. Spektakel '83 was een toonbeeld van alle karakteristieken het Nat.Lab. eigen te weten:

- a) Ongeveer tweeduizend mensen*
- b) Het loopt als een trein*
- c) Speels en vindingrijk*
- d) Samenwerk in teamverband en*
- e) Timing volgens afspraak.*

Dat dit beeld door het ongeëvenaarde mooie weer bovendien nog eens een ordegrootte duidelijker en helderder werd, is niet Uw verdienste maar toch een goed uitgebuite omstandigheid. Nogmaals met alle erkenning en dank voor de geboden gelegenheid,

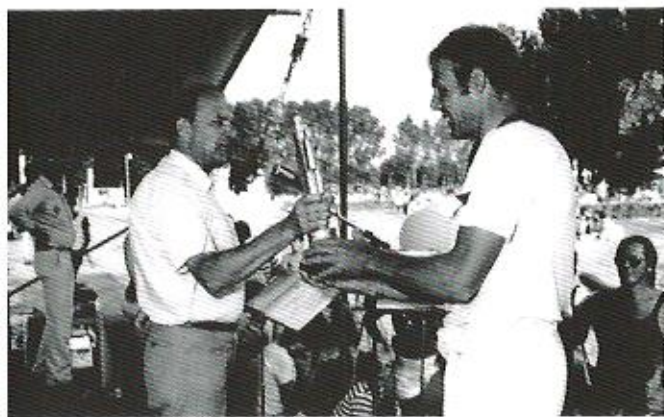
*Met vriendelijke groeten,
Dr.ir. K. Teer*

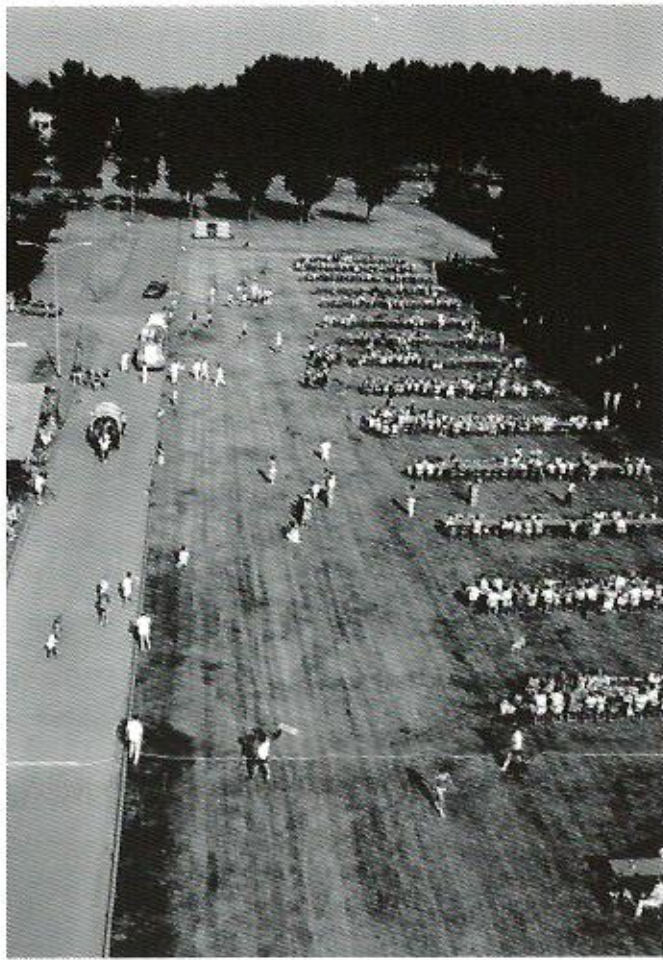
Ad Spaan met een deelnemer aan de karaokewedstrijd.

Het feest speelde zich af rondom de Boerderij en in en om de vijver.

Leo Tummers reikt de naar hem genoemde trofee uit aan de Kees Braat, de teamleider van de winnende ploeg bij het touwtrekken. Later (vanaf 1988) werd de trofee uitgereikt aan iemand die zich speciaal verdienstelijk had gemaakt voor de Sportclub.

Het feest werd besloten met een barbecue. Om iedereen op de foto te krijgen moest de fotograaf het dak van WB op.

Open dag WAX en WAY

Amusement '86

Dit feest had een geheel ander karakter dan het feest drie jaar eerder, Spektakel. Het bestuur van de Sportclub had dit keer gekozen voor een grote hobby- en rommelmarkt waar Nat.Lab.-medewerkers hun collega's iets konden laten zien van hun vrijetijdsbesteding. Voor het gebouw WB, langs de vijver werd een twintigtal marktkramen opgesteld. Daarin kon men bijvoorbeeld een klokkenmaker aan het werk zien, iemand die erg mooi houtsnijwerk maakte, iemand die zelfgemaakte poppen toonde, een pottenbakker, een bijouteriënmaker, een

halfedelsteenslijper, een schilder, iemand die racemotoren bouwde voor modelboten en iemand die zijn cactusverzameling toonde. Je kon er zien hoe je oude boeken als nieuw werden door ze opnieuw in te binden. Wil Streun legde er uit hoe hij de tijdwaarneming voor de schaatswedstrijden bedacht en ontwikkeld had. In andere kramen kon men oude of niet meer gebruikte spulletjes verkopen. Ook werden er zelfgemaakte 'meesterwerken' te koop aangeboden en stond er een compleet zweefvliegtuig bij de vijver.

68

AMUSEMENT '86

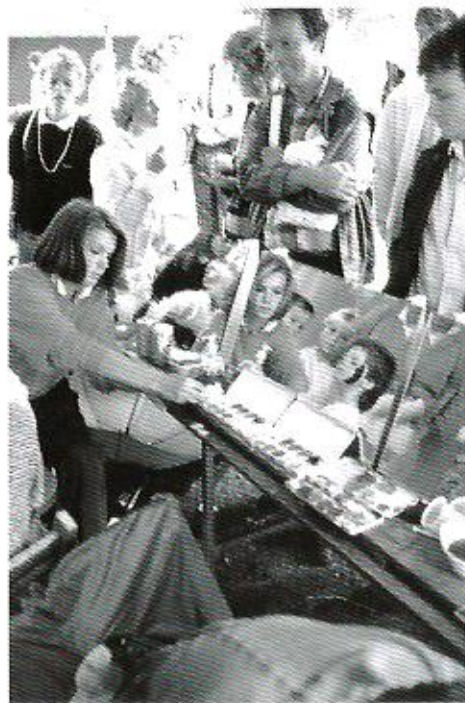
NAT. LAB.

Amusement rond de vijver: brandweer en springkussen.

Een jonge spuitgast.

Veel belangstelling voor het schminken.

Huifkar

Op de vijver kon je waterfietsen of kanovaren, in de hal van WAY traden muziekgezelschappen op. Daar stonden ook een aantal vitrines waarin de wat kwetsbaardere hobbyproducten – zoals oude camera's, onderdelen om een klavecimbel te bouwen, oude radio's en buizen – die in een marktkraam niet zouden overleven, getoond werden. De feestvierders die niet meer zo goed of vast ter been waren, konden zich door een huifkar van het ene naar het andere evenement laten vervoeren.

Verder was er op en om het water natuurlijk van alles te doen voor de kinderen. Ze konden kleien, uiteraard was er een springkussen en liet de brandweer ze spuiten. Dat laatste is altijd een groot succes geweest op alle feesten. Welk kind wil er nou niet brandweerman of -vrouw worden? De bedrijfsbrandweer bestond 25 jaar en had het feest groots aangepakt. Zo mochten de kinderen getooid met een echte brandweerpet zelfs een hele grote brandspuit bedienen. De kinderen konden een heel ingewikkelde plaat waar alle brandweeractiviteiten opstonden, inkleuren. Wie deze wedstrijd

gewonnen heeft is helaas niet meer te achterhalen. Een groot succes voor de kinderen was ook de kraam waar ze hun eigen stem konden laten klinken als die van een enorme boef of als een smurf.

Drie clowns!?

Schilderij

Een bijzondere attractie voor iedereen, niet alleen voor de kinderen, was de rodeostier waar men zo lang mogelijk op moest blijven zitten terwijl het beest steeds wildere sprongen maakte. Op diverse plaatsen kon men van een hapje of een drankje genieten, de inwendige mens werd uiteraard nooit vergeten bij Sportclubfeesten, intussen luisterend naar muziek van onder andere de Boerenkapel. Ook de Philips Harmonie gaf acte de présence. Zoals gebruikelijk bij feesten van de Sportclub was er ook nu weer een loterij met vele aantrekkelijke prijzen. Er een heuse veilingmeester die ter veiling aangeboden spulletjes bij opbod verkocht.

Er was tegelijk met het feest een 'open dag' om de nieuwe gebouwen WAY en WAX te bezichtigen. Een aantal Nat.Lab.-medewerkers, Frits Dijkman, Jan de Wit, Gerard Hoeymans, Ronald de Vos en André Garenfeld, had een plan uitgewerkt om een groot schilderij van WAY te laten maken door de deelnemers aan Amusement '86. Dat plan werd als volgt verwezenlijkt. Aan de achterkant van de boerderij was op een frame van 4,5 bij 2,7 meter een groot linnen doek gespannen waarop het silhouet van het gebouw WAY werd geprojecteerd. Bezoekers konden een deel naar keuze inkleuren met latexverf. Zo kon je je eigen werkplek een leuker aanzien geven, althans op het schilderij. Sommigen gingen in hun fantasie zover dat er ze vliegtuigjes in de lucht bijschilderden, kinderen tekenden eendjes op de vijver en iedereen had de grootste lol. Dit schilderij heeft jarenlang in de hal van WAY gehangen.

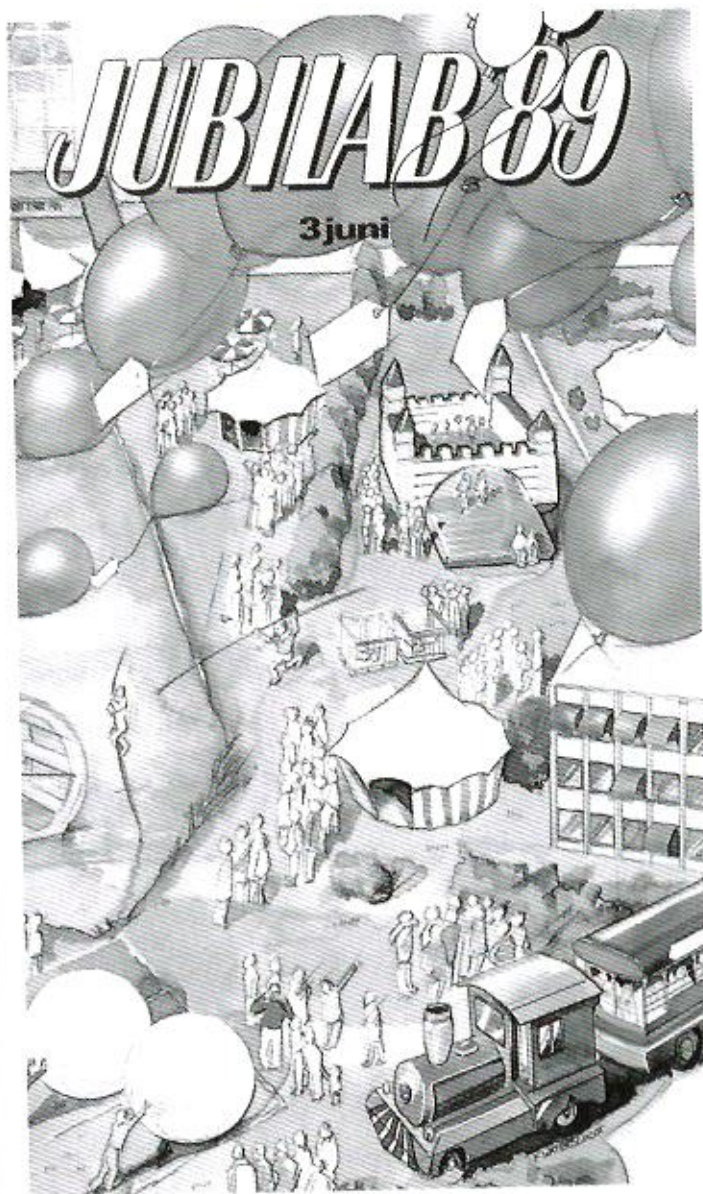
Horeca in actie rondom de kiosk ...

... en in het zonnetje.

Ondanks de regen een groot succes

Jubilab '89

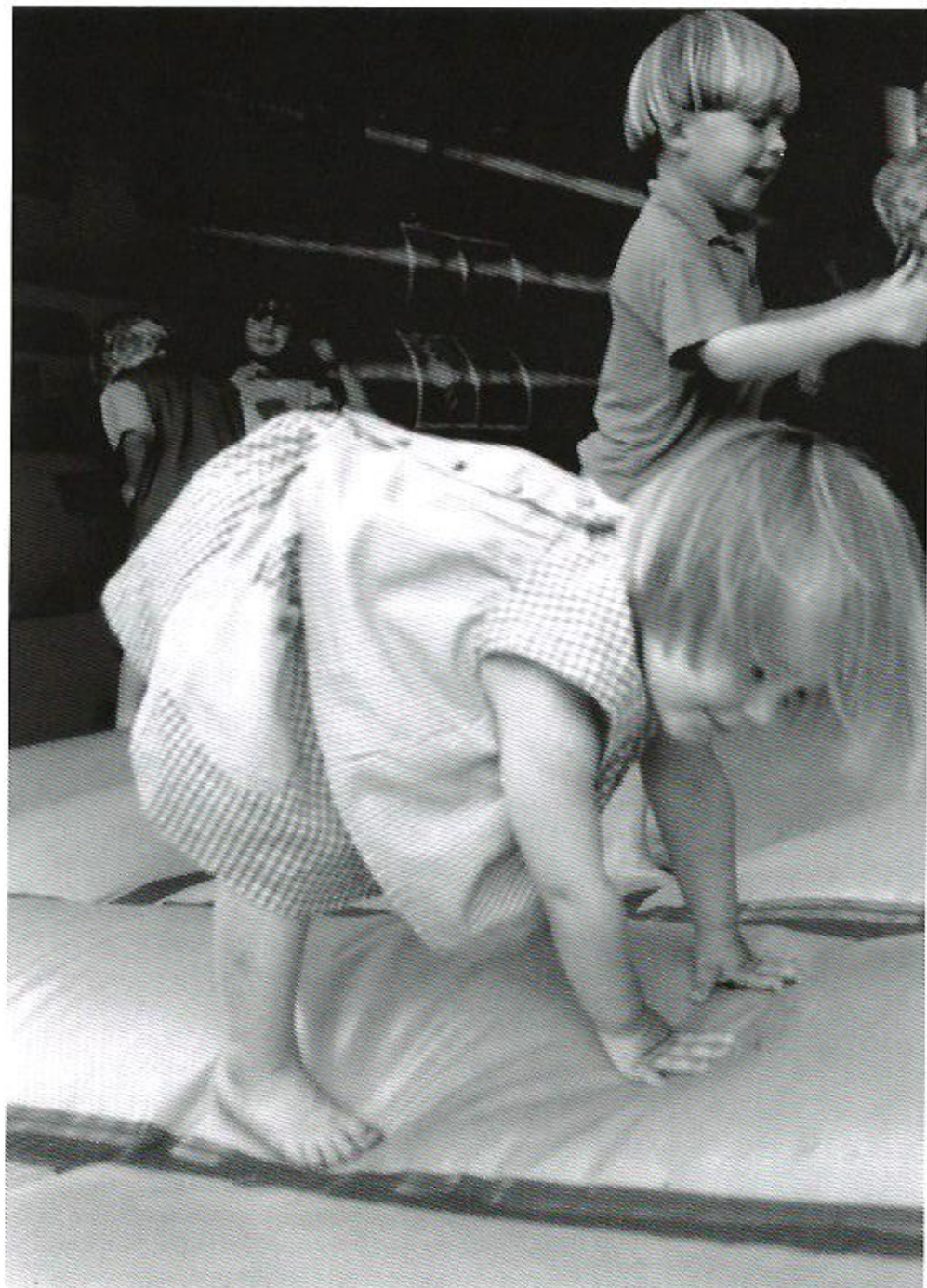

Met het feest Jubilab '89 overtrof de Sportclub zich zelf. Anderhalf jaar van voorbereiding en de inzet van zo'n tweehonderd man stonden borg voor een oergezellig en vlekkeloos verlopen dag. Er was dan ook nogal wat te vieren. Het Nat.Lab. bestond 75 jaar en de Sportclub 50 jaar. De directie had de Sportclub gevraagd een feest te organiseren en daarbij alle, vooral financiële, steun toegezegd. Het was maar goed dat Centurion, de later in dat jaar ingezette grote bezuinigingsactie bij Philips, op het moment dat de voorbereidingen van start gingen, nog niet in zicht was.

Hoogtevrees

Het feestterrein rond de vijver stond vol met tenten, stands, terrassen en podia waar men werd beziggehouden met spellen, cabaret, muziekoptredens en andere attracties. Er was een enorme klimwand opgesteld waar eenieder die zich daartoe geroepen voelde zijn of haar collega's kon imponeren door zo hoog mogelijk te klimmen. Gezien de vele angstige blikken omlaag was niet iedereen vrij van hoogtevrees. Rond en op de vijver was zoveel te beleven, dat een middag te kort was om alles te kunnen zien, laat staan om aan alle (vijftig!) spellen mee te doen. Veel van die spellen waren speciaal voor Jubilab bedacht en gemaakt, zoals een 36-bits-memoryspel, een akoestische kop van Jut, en Aqua Coupled Devices. In een soort competitie werd gestreden om de eerste plaats, maar uiteraard ging het net als bij de Olympische Spelen, meer om het plezier van het meedoen dan om de knikkers.

Voor WB op het gras bij de vijver stonden een aantal braderiekramen die de feestgangers door de dag heen van hapjes voorzagen. Die waren volgens thema's ingericht: er was een Duitse kraam, waar *Bockwurst mit Sauerkraut* en *Hühnerbrühe mit Backerbsen* geserveerd werd. In de Franse kraam kon men genieten van *baguette camembert* en *croissants au confiture*. In de Hollandse kraam was het assortiment: Hollandse nieuwe met uitjes en Arnhemse meisjes (gebakken champignons op

*Je evenwicht bewaren op het
springkussen is een hele kunst.*

Een draaimolen is voor veel kinderen dé trekpleister van het feest.

Een oefening in standvastigheid: de rodeostier.

De Tunina's luisterden het feest op met muziek.

toast). Maar dat was niet alles. Tussen vier en zeven werd daar een warm buffet geserveerd voor alle feestgangers. ECS, de kantinedienst, heeft er ongetwijfeld zijn handen aan vol gehad.

Heteluchtballon

Het was jammer dat het weer niet meewerkte waardoor een heteluchtballon, waarin twee directeuren die met pensioen gingen, zouden worden uitgezwaaid, aan de grond moest blijven. De naar schatting vijf duizend bezoekers moesten 's avonds vluchten naar een van de drie tenten. Vooral de discotent was erg in trek en dreigde zelfs overbevolkt te raken. Het was daar één dansende, feestende mensenmassa. In tegenstelling tot de andere grote feesten, ging dit feest ook 's avonds door. Tot in de kleine uurtjes kon je vrolijke feestgangers op het Nat.Lab.-terrein tegenkomen.

Ten behoeve van de medewerkers die overdag ook een poosje zonder hun kinderen wilden feesten was er in de kantine van WB een kindercrèche ingericht. Speciale vermelding verdient de fietstocht Parijs-Nat.Lab. die werd gesponsord door Philips Internationale expeditie. In twee dagen, 2 en 3 juni fietsten een aantal Nat.Lab.-medewerkers de afstand van 475 km. De toenmalige 'Franse' directeur Hurault fietste uit solidariteit een stukje mee en arriveerde toen het feest begon in de 'mayot jaune' op het Nat.Lab.

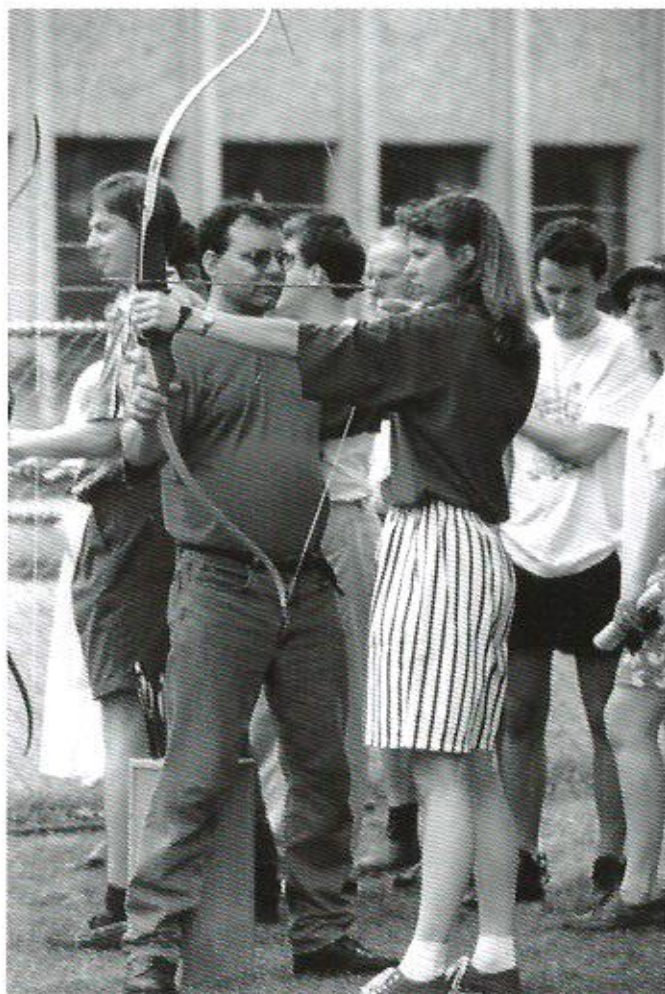
73

De heteluchtballon kon vanwege de harde wind niet opstijgen.

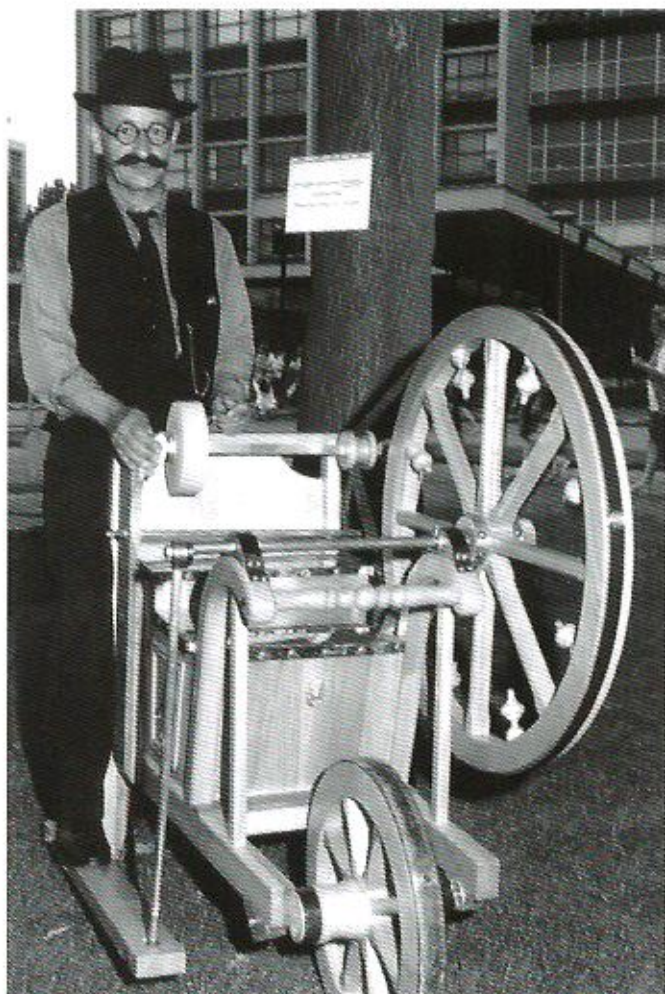
Jubilab betekende het slot van een reeks feestelijkheden rond het 75-jarig bestaan van het Natuurkundig Laboratorium.

Eerder waren er in dat verband bijeenkomsten voor de pers en open dagen voor de medewerkers en hun gezinsleden.

Opperste concentratie bij het boogschieten.

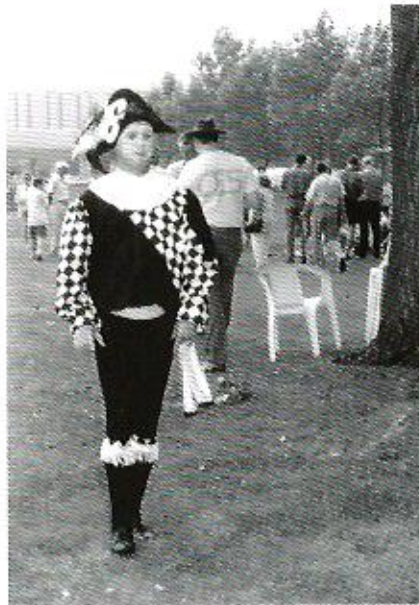
Als aandenken ontving iedere medewerker een fotoboek over het Nat.Lab. van de fotograaf Ed van der Elsen. Dat boek is vanwege de beperkte eenmalige oplage later een zeer gewild boek voor verzamelaars van Van der Elsen's werk geworden.

Jan Biemans, de Nat.Lab.-scharensleep.

Een van de deelnemers op de klinwand.

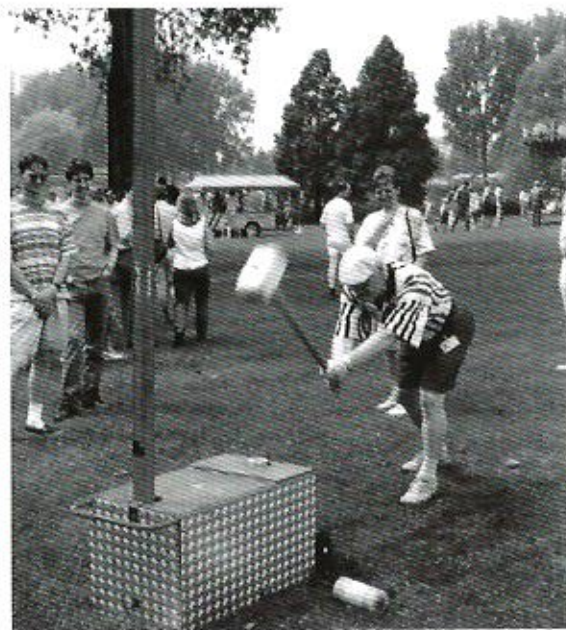

Op het terrein kon je een levend standbeeld tegenkomen.

Tot in de late uurtjes werd er 's avonds gedanst in een tent.

75

Wie ondanks de festiviteiten nog last had van frustraties kon die kwijt op 'de Kap de Jut'.

De ruggen gekromd bij het fietsen op de rollenbank.

Allemachtig

Nat.Lab. '80

In 1994 bestond het Nat.Lab. tachtig jaar en de Sportclub vijfenvijftig jaar. In overleg met de Sportclub besloot de directie dit te vieren met een 'open dag' voor alle medewerkers, hun partners en kinderen. Een open dag' hield in dat de medewerkers met hun familie 's morgens een bezoek aan hun eigen groep konden brengen. Daar stonden dan allerlei demonstraties op het programma. 's Middags vond er een evenement van de Sportclub plaats. Dit alles geschiedde onder de naam: **'Allemachtig, Nat.Lab. '80**. Sinds 1991 had het

Nat.Lab. een eigen huisorgaan, het Nat.Lab.-Journaal. Dat werd ook door de Sportclub uitgebreid gebruikt om activiteiten aan te kondigen en uitslagen te vermelden. De publicatieborden van de Sportclub geraakten daardoor in onbruik. Door de redactie van het Nat.Lab.-Journaal werd in het verleden gedoken en voor het feest verscheen er een artikel met allerlei leuke wetenswaardigheden uit vroeger tijden, die veel van de jongere medewerkers nog niet kenden.

Kinderen willen altijd wel geschinkt worden.

Het duo 'Schots en Scheef'.

De Tunifa's uit Eindhoven traden op.

Wie wilde kon een ritje te paard maken.

Uit het Nat.Lab.Journaal:

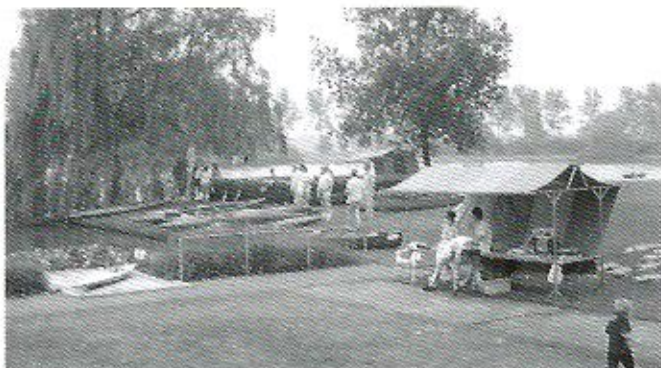
...
Érg veel vrouwen zijn er niet in een laboratorium. Heel vroeger waren er alleen typejuffrouwen en geen vrouwen die rechtstreeks bij onderzoek betrokken waren. En die vrouwen die er waren mochten niks (geen lippenstift, geen geverfd haar, geen lange broek) en moesten van alles.

...
In onze tijd van fax en e-mail kunnen we ons problemen als het volgende nauwelijks meer voorstellen. Toen Professor Casimir door een krant verzocht werd om bij het overlijden van Niels Bohr in 1962 een stukje te schrijven voor een krant en hij daar vanwege zijn drukke agenda nauwelijks tijd voor had, vond zijn secretaresse de volgende oplossing. Met typemachine en al vloog ze mee naar Hamburg en kreeg onderweg het artikel gedictieerd. Op het vliegveld corrigeerde ze het samen met Mevrouw Casimir en op de terugweg tikte ze het in het net.

...
Voor het Nat.Lab. op zijn huidige plaats gevestigd was, lagen er hier een aantal boerderijen. De Boerderij is de enige die mocht blijven, maar die had dan ook een functie. In het begin als proefdierenverblijf. Jazeker, in de goede oude tijd hadden wij een biologische groep, die onderzoek deed met proefdieren in plantenkassen. Op het opkamertje in de Boerderij zijn nog ooit 1000 muizen gehuisvest geweest, die bij het onderzoek naar hoogtezonnen betrokken waren.

Vindingrijk

Voor het organiseren van het feest werd de beproefde formule van eerdere feesten gebruikt. Nieuw was echter een grote aanhanger achter een vrachtwagen, de Karaoke-wagen, die werd gebruikt voor het wedstrijdzingen. Een uiterst kundige jury waarin onder andere Gonnie Liebe (op dat moment de secretaresse van directeur Kees Bulthuis) als Mrs. Lovable, Mark Johnson als Elton Johnson en het duo Schots en Scheef beoordeelde de kandidaten. Als beste kwam Heidi Crooymans uit de bus met haar vertolking van The Boy from New York City van The Darts.

Op de oever liggen te kano's te wachten tot ze de vijver op mogen.

Hans de Bruijn bij 'zijn' pétanquebaan.

Het publiek luistert met aandacht naar de uitslag van de loterij.

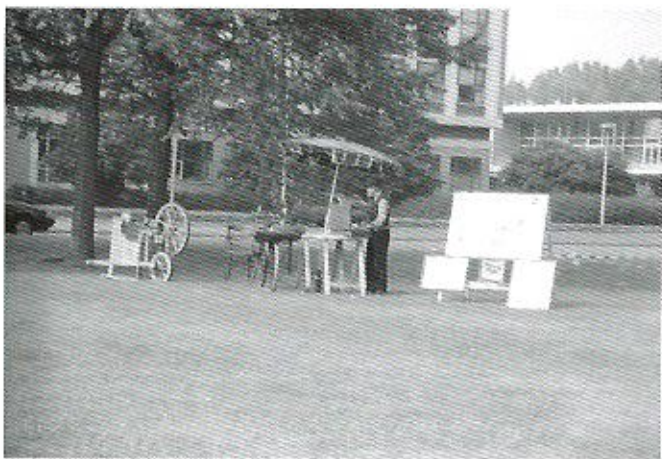

In de kiosk werd de uitslag van de loterij voorgelezen.

Net als bij eerdere feesten was er ook nu weer een ballonnenwedstrijd voor de kinderen: 600 ballonnen werden opgelaten en ruim honderd kaartjes werden voor het merendeel in Noord-Holland teruggevonden. Er was een kaartje bij dat uit Zuid-Frankrijk werd teruggestuurd (van een vindingrijke Nat.Lab.-medewerker). 'Diskwalificatie wegens vals spel', zo besloot de organisatiecommissie van de ballonnenwedstrijd. Ter gelegenheid van dit feest schonk de directie een pétanquebaan

Van riet gevlochten kunstwerken van Jacques van Somere op het gras voor WB.

Ook de scharensleep Jan Biemans was weer van de partij.

aan de Sportclub. Hans de Bruin had daartoe het initiatief genomen. Via de Sportclub had hij de directie ervoor enthousiast gekregen. Deze werd in de directe omgeving van de Boerderij aangelegd.

Een verslag van Nat.Lab.'80 met vele foto's, waaruit hieronder een selectie, verscheen korte tijd later in het Nat.Lab.- Journaal.

De voorraden drank bij de taps werden op peil gehouden.

Een gezellige drukte voor de kiosk.

'Het is ze weer gelukt'

Traplab '97

TrapLab '97

Scorekaart 40km route

100% kinderen

Naam... Marcel van Kuyck

Leeftijd 9 jaar

Laarslanceren	10
Slapstick	10
Pegelen	3
Emmeren	10
Kooll	10
Scheten laten	10
Natte-Lappe-ren	10
Noodenveloppe dicht = +10	10
TOTAAL	79

Vraag 1:

Het "rondje lopen om de vijver van het Nat. Lab." is in heel Philips bekend. Wat is de omtrek van de vijver?

600

Vraag 2:

Het Nat. Lab. kent vele hoogt punten.
Hoe hoog is gebouw WB, inclusief liftoeren?

60 m

Vraag 3:

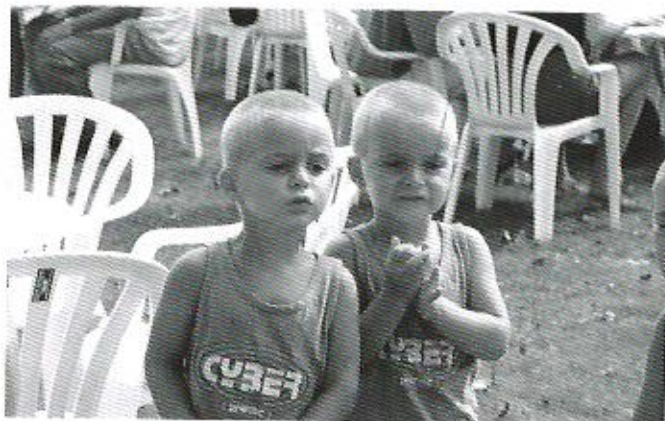
De Sportclub is jonger dan het Nat. Lab., maar het Nat. Lab. is jonger dan de Boerderij.
Hoe oud is de boerderij?

72 jr

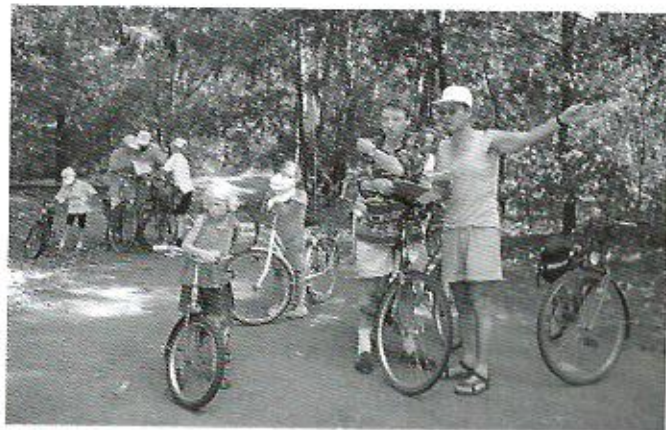
De scorekaart van Marcel van Kuyck, de winnaar bij de kinderen.

'Het is ze weer gelukt!' Zo begint een artikel in het Nat.Lab.-Journaal in 1997. Als centrale activiteit van dit feest was een puzzeltocht op de fiets georganiseerd. De deelnemers kregen vooraf een envelop waarin een kopie van de te fietsen route zat. Die kopie was echter op een overheadsheet gemaakt en toonde alleen het verloop van de te volgen wegen en paadjes. Er stonden geen herkenningstekens of plaatsnamen bij. Om

de zaak nog verder te compliceren, was deze overheadsheet in stukken geknipt. De deelnemers moesten dus al puzzelend de stukken op de kopie van een kaart zien te passen en zo hun route bepalen. Daarmee werd de intelligentie van de deelnemers aardig op de proef gesteld. Dat daar niet altijd eenduidige uitkomsten bij kwamen kijken, toont een van de foto's op deze pagina's.

Wie is wie?

Moeten we nu links of moeten we nu rechts?

Behendigheid

Was de route eenmaal vastgesteld, dan was men er nog niet. Onderweg bij de controleposten, die door directieleden, groepsleiders en gepensioneerden bemand werden, moesten de deelnemers nog opdrachten uitvoeren. Dat waren dingen als de Natte-Lappe-ren (met een dweil zoveel mogelijk water uit de ene emmer in de andere emmer die op 25 meter afstand stond, zien te krijgen), scheten laten (wippen op de luchtpomp en een ballon opblazen tot hij knapt) en meer van dat soort behendigheids spelletjes.

Er waren drie routes met verschillende afstanden: 20 km, en 40 km en voor de volhouders 60 km. Na de tocht werden de deelnemers op het Nat.lab.-terrein verrast op allerlei lekkere hapjes en de bijhorende drankjes. Er waren Vietnamese loempia's, pizza's, patat met van alles enzovoorts. Uiteraard was er ook weer muziek te horen. De boerenkapel was er ook en verder trad de band Equator, waarin Belinda Beikes een medewerkster van de COS (Computer Ondersteunings Service)!

Het weer werkte prima mee, het was misschien wel wat te heet. Maar dan smaakten de drankjes en de hapjes die na afloop op de deelnemers dubbel zo lekker. Het artikel in het Nat.Lab.-journaal vervolgt met:

Bij elke controlepost werd er een beroep gedaan op de behendigheid van de deelnemers.

Ook dit keer werd een door de Sportclub Nat.Lab. georganiseerd feest, Traplab '97, een enorm succes. Zo'n 400 deelnemers genoten tijdens een fietstocht van het landschap, de spellen en de gezelligheid onderweg en na afloop.

Een leger van vrijwilligers, Nat.Lab.-ers, directieleden en gepensioneerden (vaak vergezeld door gezinsleden) was ingezet om het de deelnemers naar de zin te maken. Daaraan voorafgaand was de Sportclub Nat.Lab. natuurlijk al maanden in de weer geweest om deze dag voor te bereiden. Dat is ze goed gelukt; de organisatie liep op rolletjes. Het terrein tussen de Boerderij en de vijver zag er feestelijk uit en was voor de gelegenheid omzoomd door kraampjes, distributiepunten voor drankjes en eten en een grote tent voor de muziek: de 50-jarige 'Boerenkapel' en 'Equator'. Voor de kinderen was er een springkussen en een megaopblaasstormbaan en, niet te vergeten het zeer populaire 'brandweerspel', waarbij met hartelust met water geknoeid kon worden.

De fietsers konden kiezen uit drie fraaie routes door het Brabantse landschap, met een lengte van 20, 40 of 60 km. Hoe de route liep, moest voortaf met behulp van een ingenieuze puzzel uitgezocht worden. Dat lukte meestal, maar om daarna

Kleine mannen op een groot springkussen. De organisatie had af en toe het idee dat ze het springkussen speciaal voor bestuurslid Hugo Cornelissen hadden laten aanrukken. Hij was er niet weg te slaan, maar maakte kennelijk toch af en toe plaats voor de kinderen.

ook de juiste weg te vinden, was niet altijd even simpel. Enkele 60 km-fietsers verdwaalden zelfs, maar te oordelen aan de drukte aan het slot van de dag, heeft verder iedereen de tocht goed volbracht. Overigens had de organisatie voor noodgevallen een speciale envelop in het rallypakket bijgesloten.

Onderweg waren er enige controleposten waar behendigheidspelletjes uitgevoerd moesten worden. Wat te denken van opdrachten als : 'laarswerpen', 'slapstick', 'scheten laten' en 'Natte-Lappe-ren'? De deelnemers voerden de opdrachten met veel plezier uit. De posten werden bemand door directieleden en gepensioneerden. Het was bewonderingswaardig hoe zij die hele lange, warme dag vol enthousiasme alle 400 deelnemers aanmoedigden tot topprestaties.'

Wie wil er een pilsje?

Het feest van de secties

Camp'8'us 99

De Sportclub bestond in 1999 zestig jaar en dat moest gevierd worden. En dat werd gevierd!

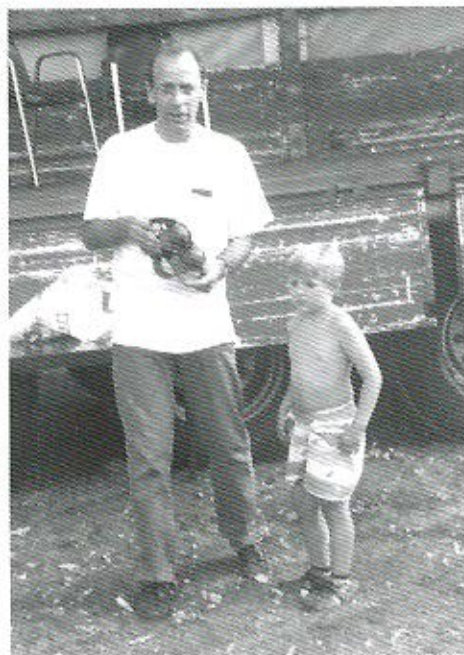

Uit het logo van Camp'8'us blijkt echter ook dat het thema van het feest enigszins tweedelig was. Natuurlijk was het 60 jarig bestaan van de Sportclub het hoofdthema, maar daaraan parallel speelde toch ook de niet volledig synchroon lopende wensen van de Sportclub en het Campus-management. De inrichting van de campus, de bestemming (sloop?) van de Boerderij, de locatie van het voetbalveld, de toekomst van de vijver enz. waren punten die tot interessante inhoudelijke discussies leidden. Maar de harmonie werd gelukkig hersteld en het feest kon beginnen. Het hoofdthema van Camp'8'us was sport en de verschillende secties van de Sportclub presenteerden hun sport op een aan het feest aangepaste wijze. Dit gaf een bont en afwisselend schouwspel wat werd gecombineerd met een prachtige zonnige dag.

83

Jan van der Werf kijkt toe bij de 'Kop van Jut'.

Cees van Uijen legt een jeugdige deelnemer uit wat er van hem verwacht wordt.

Het Nat.Lab.-Journaal schreef hier het volgende over:

'Verhitte voetballers, botsende beach-volleyballers, luie ligfietsers, babbelende bobo's, 'muisstille' motorrijders, brullende brandgasten, kletsende kanovaarders, tanige tennisers, prettige pétanquers, huppelende hockeyers en vooral veel genietende gasten waren present op Camp'N'us '99. Het wondermooie weer, we hadden het verdiend denken we, droeg veel bij tot een geslaagde dag die weer dankzij het legioen vrijwilligers mogelijk was.'

Geschminkt of niet, kinderen vinden een springkussen altijd leuk.

In de vrachtwagen werd muziek gemaakt.

Met Spatlab in onze gelederen kon er nu ook echt gecrast worden.

De sectie hockey liet iedereen op doel schieten.

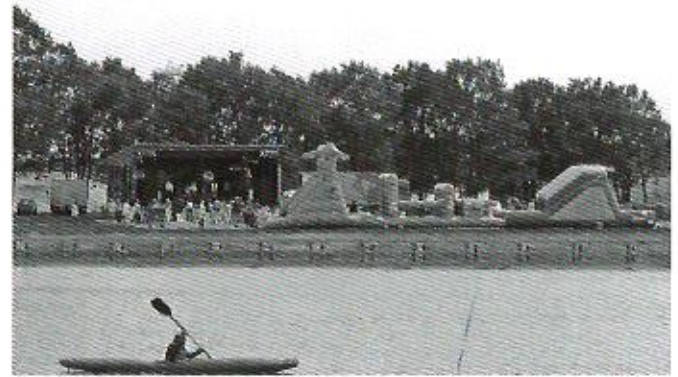
Ook op het springkussen moest een vaardigheidsproef worden uitgevoerd.

De directie was uiteraard ook van de partij.

Samen met Campuspop

MusiCampus

Zoals gebruikelijk waren er tijdens MusiCampus allerlei attracties voor jong en oud.

Ter gelegenheid van het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd vierde de Sportclub Nat.Lab. op 3 juli 2004 een groot feest. Meestal vertrekt de jubilaris daarna van het toneel, maar in dit geval zal dat niet gebeuren.

Evenals bij het 50 jarig jubileum van de Sportclub begon het feest met een stevige regenbui vergezeld van hevige windstoten. Deze 'traditie' mocht de pret echter niet drukken en onderstreept waarschijnlijk het actieve karakter van de Sportclub. MusiCampus was het eerste sportclubfeest, dat campus-'wide' werd georganiseerd en onderstreepte de gewijzigde doelgroep van de Sportclub. Dit resulteerde in een groot aantal bezoekers. Ook de enorme respons op de uitnodiging die aan alle gepensioneerde Nat.Lab.-ers gestuurd was, maakte dit feest tot een bijzondere gebeurtenis.

Musicampus was een samenwerkingsverband van de al enkele jaren succesvolle campuspoporganisatie en de Sportclub. Het feest stond dan ook in het teken van muziek met een dagvullend programma van aan de campusbevolking gelieerde bands gecombineerd met demo's, spelletjes, eten, drinken en andere activiteiten, zoals die min of meer traditie geworden zijn op sportclubfeesten.

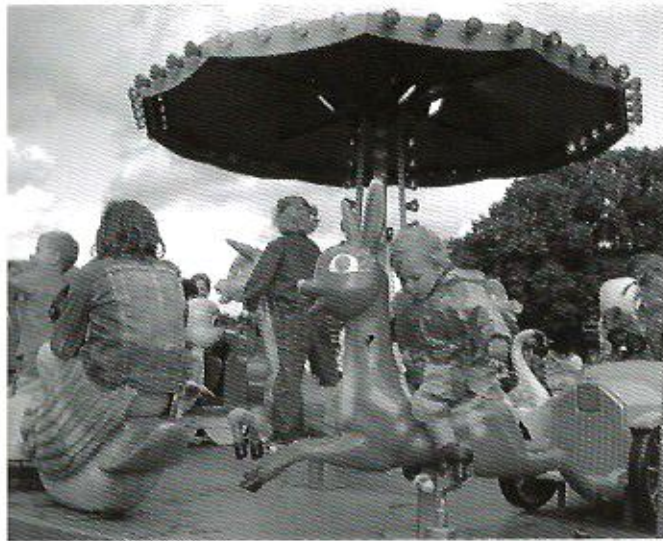
Onderstaand artikel van de hand van Ronald van Rijn, bestuurslid, verscheen in het Nat.Lab. Journaal:

Twee podia, tien bands, klimbaan, rodeo stier, levend tafelvoetbalspel, draaimolen, kano's, schminken, brandweerspuiten, hockey, beach volleybal, suikerspinnen, ijsjes, salsa, films, rondleidingen, een hapje, een drankje, 4000 bezoekers en een hoop gezelligheid met af en toe een regenbuitje. Dat waren de ingrediënten voor het op 3 juli gehouden campus-spektakel.

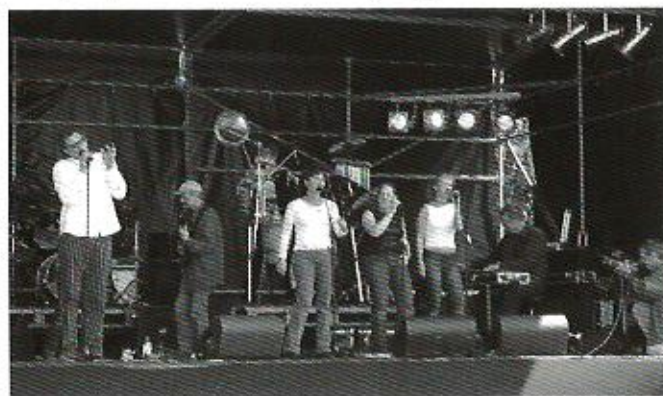
'MusiCampus open-air' 2004.

Aanleiding was het 65-jarig bestaan van de Nat.Lab. Sportclub. Deze vereniging telt ongeveer 800 leden en is er voor alle Philips-medewerkers die op de campus werkzaam zijn. Omdat we voor het eerst niet alleen Nat.Lab.-medewerkers, maar alle campusbewoners bij het feest wilden betrekken, werd rekening gehouden met een groot aantal bezoekers. Desalniettemin overtrof het aantal verkochte entreekaarten (ruim 4200 stuks!) ruimschoots onze verwachtingen.

Grote zorg was er ten aanzien van het weer. De voorspellingen waren ongunstig en op de dag voorafgaand aan het feest hebben we nog 2600 m² houten vloerplaten op het feestterrein laten leggen om te voorkomen dat de feestgangers in een moeras

Twee podia, tien bands ieder met een eigen stijl.

De Strip als schuilplaats tijdens een hoosbui.

zouden verdwijnen. Dit bleek geen overbodige luxe: twee hevige regenbuien (die gelukkig niet langer duurden dan een kwartier) zorgden voor veel water, en hevige wind deed twee artiestentent en een EHBO-tent de lucht in vliegen.

De korte perioden van zon maakten veel goed, net als de uitstekende muziek in verschillende stijlen, van folk tot jazz

en van pop en rock tot harmonie. 'The Strip' was toegankelijk voor het publiek. In het Grand Café kon men terecht voor een drankje of een demonstratieworkshop salsa dansen, in het Auditorium voor een aantal Philips-films.

Ook voor de kinderen was er van alles te doen: zij vermaakten zich prima op de hindernisbaan, op het springkussen, in de

draaimolen, op de rodeoestier, bij de brandweer en in de kano's op de vijver. Hoogtepunt van de dag werd gevormd door het optreden van 'Treble', en na het uitdelen van handtekeningen aan hordes jeugdige fans kwam er een einde aan een geslaagd feest, dat nooit tot stand had kunnen komen zonder de inzet van vele vrijwilligers. Zij bemanden de attracties, draaiden suikerspinnen, bliezen ballonnen op, verkochten consumptiebonnen, tapten bier, kondigden de bands aan en maakten videoregistraties. Iedereen die meegeholpen heeft om deze dag tot een succes te maken, en dat geldt niet in de laatste plaats voor de vele sponsors die ons in financiële zin, dan wel in natura hebben gesteund: bedankt!

*Namens het bestuur van de Nat.Lab.
Sportclub,*

Ronald van Rijn

Hoogtepunt van MusiCampus was het optreden van de meidengroep "Treble".

Jeugdige fans tijdens het optreden van "Treble".

Nawoord

In 65 jaar Sportclub Nat.Lab. is er ontzettend veel sportiviteit en feestelijkheid de revue gepasseerd. Onmogelijk is het (en waarschijnlijk niet eens wenselijk) om alle bijzonderheden van die periode in één boekwerkje te vermelden, al was het alleen maar omdat lang niet altijd alles vastgelegd is.

Toch zijn de schrijvers van deze jubileumuitgave er in geslaagd de sfeer in de Sportclub perfect neer te zetten. Ik hoop dan ook dat u bij het lezen van dit boekje, net als ik, heeft genoten van het wel en wee van onze vereniging.

Met de komst van de High Tech Campus is ook de scope van de Sportclub verlegd. Alle campus medewerkers kunnen lid worden van een of meer van de dertien secties, die deze club herbergt.

Ook in de rol van personeelsvereniging heeft de Sportclub nog maar kort geleden van zich laten horen: ruim 4000 bezoekers, afkomstig uit alle gelederen van de campus, bezochten het in juli 2004 georganiseerde muziekspektakel 'MusiCampus'.

Ik hoop en vertrouw erop dat ook de komende tijd de Sportclub Nat.Lab., zowel op sportief als sociaal gebied, de rol, die ze de afgelopen 65 jaar heeft vervuld, zal kunnen blijven vervullen.

Eindhoven februari 2005,
Harrie Arends,
Voorzitter Sportclub Nat.Lab.

